

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

(Обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г., Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г. и бр. 58 и 63 от 2017 г.)

§ 1. В чл. 12 се създава ал. 9:

„(9) За целите на административното сътрудничество и обмена на информация по глава шестнадесета, раздели IIIa, IV, V и VI органът по приходите освен правомощията по ал. 1:

1. има право на достъп до информацията, документите и данните, събирани по реда на глава втора и съхранявани по реда на глава трета, раздел I от Закона за мерките срещу изпирането на пари, включително информацията, документите и данните за отделните сделки и операции;

2. има право на достъп до информацията, механизмите и процедурите за прилаганите мерки за комплексна проверка по реда на глава втора от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и до вътрешните правила, политики и процедури за контрол и предотвратяване изпирането на пари по глава осма, раздел I от Закона за мерките срещу изпирането на пари;

3. има право на достъп до информацията и данните за действителните собственици, с които разполагат лицата по чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и до информацията и данните по чл. 63, ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, вписани в Търговския регистър и в регистър БУЛСТАТ.“

§ 2. В чл. 19 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „член на орган на управление“ се поставя запетая и се добавя „прокурист“.

2. В ал. 3 след думите „Отговорност по ал. 2 носят“ се добавя съюзът „и“.

3. В ал. 5:

а) в изречение първо след думите „дялове или акции“ се поставя запетая, а запетаята след думата „така“ се заличава и изречение трето се изменя така: „Недобросъвестност е налице, когато съдружникът или акционерът е знаел, че дружеството е свръхзадължено или неплатежоспособно, и разпореждането е извършено преди по-ранната от двете дати:“;

б) създават се т. 1 и 2:

„1. обявяване в търговския регистър на молбата на длъжника за откриване на производство по несъстоятелност;

2. вписване на решение на съда по несъстоятелността за откриване на производство по несъстоятелност на длъжника.“

4. Създава се нова ал. 7:

„(7) Отговорността по ал. 5 и 6 отпада, когато съдът по несъстоятелността прекрати производството по несъстоятелност поради утвърждаване на план за оздравяване или въз основа на договор за уреждане на плащането на паричните задължения по чл. 740 от Търговския закон.“

5. Досегашните ал. 7-11 стават съответно ал. 8-12.

§ 3. В чл. 77, ал. 1 думите „заличаване на едноличен търговец от търговския регистър, при“ се заличават.

§ 4. В чл. 87 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 11 се изменя така:

„(11) За целите на комплексното административно обслужване компетентните органи и други правоимащи лица изискват и получават служебно по електронен път от Националната агенция за приходите, Агенция „Митници“ и общините информация за наличие или липса на задължения на лицата с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения.“

2. Създава се ал. 12:

„(12) Редът за изискване и предоставяне на информацията по ал. 11 се определя от:

1. кмета на общината - за информацията, обменяна от общините;
2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите - за информацията, обменяна от агенцията;
3. директора на Агенция „Митници“ - за информацията, обменяна от агенцията.“

§ 5. В чл. 142н се правят следните изменения:

1. В ал. 6, в изречение първо думите „да получи декларация или документи“ се заменят с „да получи нова декларация или обяснения и документи“.
2. В ал. 8, в изречение първо думите „да получи декларация или документи“ се заменят с „да получи нова декларация или обяснения и документи“.

§ 6. В чл. 143, ал. 4 след думите „може да поиска“ се добавя „от застрахователя да разкрие застрахователна тайна по смисъла на чл. 149, ал. 1 от Кодекса за застраховането и“, а думите „застрахователна тайна по смисъла на чл. 149, ал. 1 от Кодекса за застраховането“ се заличават.

§ 7. В чл. 143е, ал. 6 след думите „може да поиска“ се добавя „от застрахователя да разкрие застрахователна тайна по смисъла на чл. 149, ал. 1 от Кодекса за застраховането и“.

§ 8. В чл. 143ф, ал. 3 думите „се подава“ се заменят с „и уведомленията по чл. 143ш се подават“.

§ 9. В чл. 143ц се създават ал. 6 и 7:

„(6) Съставно предприятие по ал. 1 не подава отчет по държави, когато сумата на приходите на групата съгласно консолидирания ѝ финансов отчет за данъчната година, предхождаща отчетната данъчна година, изчислена в местна валута на юрисдикцията, в която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, не надвишава прага, определен в тази юрисдикция за подаване на отчети по държави, независимо че равностойността ѝ в български лева може да надвишава сумата от 1 466 872 500 лв.

(7) Алинея 6 се прилага, когато юрисдикцията, в която крайното предприятие майка е местно лице за данъчни цели, е определила праг, който

приблизително съответства на равностойността на 750 000 000 евро, изчислена в местната валута на тази юрисдикция към януари 2015 г.“

§ 10. В § 1 от Допълнителните разпоредби в т. 32 накрая се добавя „Трансферни цени са цените, по които дадено предприятие прехвърля или предоставя активи, права, стоки или услуги на свързани с него предприятия.“

§ 11. В § 26 от Допълнителните разпоредби след думите „(ОВ, L 332/1 от 18 декември 2015 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари (ОВ, L 342/1 от 16 декември 2016 г.)“.

§ 12. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДВ, бр. 63 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В § 60 думите „и реда за изискване и предоставяне на информация по чл. 87, ал. 11“ се заличават.

2. В § 62, ал. 1-4 думите „до края на 2016 г.“ се заменят с „по-късно през тази година“.

3. В § 83 алинея 2 се отменя.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 13. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр. 29, 54 и 94 от 2012 г., бр. 15, 101 и 109 от 2013 г., бр. 1 и 105 от 2014 г., бр. 30, 92 и 95 от 2015 г., бр. 45, 58, 95 и 97 от 2016 г. и бр. 9, 58 и 63 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24а, ал. 6:

а) в т. 1 накрая се поставя тире и се добавя „само за лицата, които не са вписани в Търговския регистър“;

б) точка 4 се отменя.

2. В чл. 48, ал. 2:

а) точка 5 се отменя;

б) в т. 16 накрая се поставя тире и се добавя „само за лицата, които не са вписани в Търговския регистър“.

3. В чл. 57б, ал. 6:

а) точка 4 се отменя;

б) в т. 5 накрая се поставя тире и се добавя „само за лицата, които не са вписани в Търговския регистър“.

4. В чл. 57в, ал. 2:

а) точка 12 се отменя;

б) в т. 13 накрая се поставя тире и се добавя „само за лицата, които не са вписани в Търговския регистър“.

5. В чл. 58а, ал. 2:

а) точка 12 се отменя;

б) в т. 13 накрая се поставя тире и се добавя „само за лицата, които не са вписани в Търговския регистър“.

6. В чл. 58г, ал. 2:

а) точка 5 се отменя;

б) в т. 7 накрая се поставя тире и се добавя „само за лицата, които не са вписани в Търговския регистър“.

§ 14. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 60 ал. 6 се изменя така:

„(6) Заплащането на данъка е условие за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство. Заплащането на данъка се удостоверява с:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на информация между информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на пътни превозни средства, поддържана от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, и:

а) системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, или

б) съответната система за администриране на местни данъци и такси на общината, или

2. представяне на издаден или заверен от общината документ.“

2. В чл. 115:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) За целите на комплексното административно обслужване за изискване и получаване на информация по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се заплаща такса.“

§ 15. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75 и 97 от 2016 г. и бр. 58 от 2017 г.), в чл. 92 ал. 4 се изменя така:

„(4) Годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.“

§ 16. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г., Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г., бр. 54, 94 и 103 от 2012 г., бр. 23, 30, 68, 98, 101, 104 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 41, 79, 94 и 95 от 2015 г. и бр. 58, 60, 74, 88, 95 и 97 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 74:

а) в ал. 2 т. 3 се отменя;

б) в ал. 3 т. 6 се отменя.

2. В чл. 75:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Правото на приспадане на данъчен кредит по ал. 1 се упражнява през данъчния период, през който е възникнало, или в един от следващите дванадесет данъчни периода, като съответните документи по чл. 71 се отразяват в дневника за покупките със съответстващите на наличните активи или получените услуги данъчна основа и данък.“;

б) алинея 3 се отменя.

3. В чл. 76, ал. 2 т. 4 се отменя.

4. В чл. 77:

а) алинея 2 се изменя така:

„(2) Правото на приспадане на данъчен кредит по ал. 1 се упражнява през данъчния период, през който е възникнало, или в един от следващите дванадесет данъчни периода, като документът, с който е начислен данък при deregистрацията, се отразява в дневника за покупките със съответстващите на наличните активи данъчна основа и данък.“;

б) алинея 3 се отменя.

5. В чл. 100 се създава ал. 5:

„(5) Правото по ал. 1 и 2 може да се заяви от лицата пред Агенцията по вписванията при заявяване за вписване на първоначална регистрация по реда на глава втора от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.“

6. В чл. 101:

а) в ал. 1 накрая се добавя „или на основание чл. 100, ал. 5 заявява регистрация по избор пред Агенцията по вписванията“;

б) в ал. 2 се създава т. 6:

„6. от адвокат, изрично упълномощен за това от лицата по т. 1-4 с писмено пълномощно, съставено съгласно изискванията на Закона за адвокатурата.“;

в) в ал. 4 се създава изречение трето:

„В случаите на чл. 100, ал. 5 при заявяване за вписване на първоначална регистрация пред Агенцията по вписванията лицето не прилага справка за облагаем оборот.“;

г) алинея 6 се изменя така:

„(6) Органът по приходите извършва проверка на основанията за регистрация в срок 7 дни от подаването на заявлението или от получаването

на информацията за вписването и за упражнено право по чл. 100, ал. 5 в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите от Агенцията по вписванията. Когато органът по приходите е изискал обезпечението по чл. 176а, срокът за извършване на проверка е 30 дни.“

7. В чл. 103 ал. 2 се отменя.

8. В чл. 132 ал. 4 се отменя.

9. В чл. 132а ал. 4 се отменя.

§ 17. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 95 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 74, 95 и 97 от 2016 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 38 ал. 9 се изменя така:

„(9) Алинеи 1-8 не се прилагат за бюджетни предприятия, еднолични търговци, които не подлежат на задължителен независим финансов одит, и предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период.“

2. В § 1, т. 30 от Допълнителните разпоредби думите „За целите на чл. 17, ал. 2 и чл. 37, ал. 2“ се заличават.

§ 18. В Закона за административното регулиране на производството и търговията с оптични дискове, матрици и други носители, съдържащи обекти на авторското право и сродните му права (обн., ДВ, бр. 74 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г., бр. 53 и 84 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 25 и 77 от 2011 г., бр. 14 от 2014 г. и бр. 63 от 2017 г.), в чл. 30, ал. 5 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 19. В Закона за рибарството и аквакултурите (обн., ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 88, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 96 и 108 от 2006 г., бр. 36, 43 и 71 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 80 и 82 от 2009 г., бр. 61 и 73 от 2010 г., бр. 8 и 19 от 2011 г., бр. 38, 59, 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 12 и 102 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г. и бр. 58 и 63 от 2017 г.), в чл. 21в, ал. 6 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 20. В Закона за устройство на територията (обн., ДВ, бр. 1 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 41 и 111 от 2001 г., бр. 43 от 2002 г., бр. 20, 65 и 107 от 2003 г., бр. 36 и 65 от 2004 г., бр. 28, 76, 77, 88, 94, 95, 103 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30, 34, 37, 65, 76, 79, 80, 82, 106 и 108 от 2006 г., бр. 41, 53 и 61 от 2007 г., бр. 33, 43, 54, 69, 98 и 102 от 2008 г., бр. 6, 17, 19, 80, 92 и 93 от 2009 г., бр. 15, 41, 50, 54 и 87 от 2010 г., бр. 19, 35, 54 и 80 от 2011 г., бр. 29, 32, 38, 45, 47, 53, 77, 82 и 99 от 2012 г., бр. 15, 24, 27, 28, 66 и 109 от 2013 г., бр. 49, 53, 98 и 105 от 2014 г., бр. 35, 61, 62, 79 и 101 от 2015 г., бр. 15 и 51 от 2016 г. и бр. 13 и 63 от 2017 г.), в чл. 167, ал. 3 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 21. В Закона за храните (обн., ДВ, бр. 90 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2003 г., бр. 70, 87, 99 и бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 31, 34, 51, 55, 80 и 96 от 2006 г., бр. 31, 51, 53 от 2007 г., бр. 36 и 69 от 2008 г., бр. 23, 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 23, 25, 59, 80 и 98 от 2010 г., бр. 8 от 2011 г., бр. 54 и 77 от 2012 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 26 от 2014 г., бр. 14 и 56 от 2015 г., бр. 28, 44 и 88 от 2016 г. и бр. 58 и 63 от 2017 г.), в чл. 37о, ал. 4 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 22. В Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (обн., ДВ, бр. 30 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2000 г., бр. 74, 75 и 120 от 2002 г., бр. 56, 76, 79 и 103 от 2005 г., бр. 30, 75 и 82 от 2006 г., бр. 31 и 55 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 41, 74, 82 и 93 от 2009 г., бр. 22, 23, 29, 59 и 98 от 2010 г., бр. 8, 12, 60 и 61 от 2011 г., бр. 83 и 102 от 2012 г., бр. 52, 68 и 109 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 42 и 58 от 2016 г. и бр. 58 и 63 от 2017 г.), в чл. 32а, ал. 3 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 23. В Закона за тютюна, тютюневите и свързаните с тях изделия (обн., ДВ, бр. 101 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 19 от 1994 г., бр. 110 от 1996 г., бр. 153 от 1998 г., бр. 113 от 1999 г., бр. 33 и 102 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 20 от 2003 г., бр. 57 и 70 от 2004 г., бр. 91, 95, 99 и 105 от 2005 г., бр. 18, 30, 34, 70, 80 и 108 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 36, 67 и 110 от 2008 г., бр. 12, 82 и 95 от 2009 г., бр. 19 от 2011 г., бр. 50 от 2012 г., бр. 12 и бр. 14 от 2015 г., бр. 19, 28, 31 и 101 от 2016 г. и бр. 58 и 63 от 2017 г.), в чл. 37, ал. 3 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 24. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 60 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г. и бр. 8 и 63 от 2017 г.), в чл. 111, ал. 4 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 25. В Закона за частната охранителна дейност (обн., ДВ, бр. 15 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 80 и 82 от 2006 г., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 35, 59, и 73 от 2010 г., бр. 43 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 48 от 2016 г. и бр. 63 от 2017 г.), в чл. 15, ал. 7 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 26. В Закона за Камарата на строителите (обн., ДВ, бр. 108 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 19, 35 и 92 от 2009 г., бр. 15 от 2010 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 83 от 2013 г. и бр. 13 и 63 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 17, ал. 4 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

2. В чл. 20, ал. 3 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 27. Във Валутния закон (обн., ДВ, бр. 83 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 60 от 2003 г., бр. 36 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 43, 54 и 59 от 2006 г., бр. 24 от 2009 г., бр. 16, 23 и 96 от 2011 г., бр. 59 от 2016 г. и бр. 63 от 2017 г.), в чл. 11а, ал. 2 думите „от Националната агенция за приходите“ се заличават.

§ 28. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г. и бр. 8, 62 и 63 от 2017 г.), в чл. 150, ал. 1, т. 8 след думите „чл. 142б, ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „чл. 143е“.

§ 29. Разпоредбата на чл. 92, ал. 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага и за годишната данъчна декларация и годишния отчет за дейността за 2017 г.

§ 30. Регистрационен опис по чл. 74, ал. 2, т. 3 и ал. 3, т. 6 и по чл. 76, ал. 2, т. 4 от Закона за данък върху добавената стойност не се подава, когато не е подаден до влизането в сила на този закон и срокът за подаването му изтича след тази дата. В тези случаи правото на приспадане на данъчен кредит за наличните активи и получените услуги към датата на регистрация по Закона за данък върху добавената стойност се упражнява по реда, предвиден в този закон.

§ 31. (1) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, директорът на Агенция „Митници“ и кметовете на общини определят реда по чл. 87, ал. 12 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за изискване и предоставяне на информацията по чл. 87, ал. 11 в срок до влизането в сила на този закон.

(2) До 31 декември 2018 г. общините, в които не е осигурена техническа възможност за предоставяне по електронен път на информацията по чл. 87, ал. 11 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, могат да я предоставят на хартиен носител, за което не се събира такса. В този случай кметът на общината определя реда по ал. 1 в срок до 31 декември 2018 г.

§ 32. (1) Законът влиза в сила от 1 януари 2018 г. с изключение на разпоредбите на:

1. Параграф 2, § 5-10, § 12, т. 2 и 3 и § 28, които влизат в сила в тридневен срок от обнародването на закона в „Държавен вестник“.

2. Параграф 16, т. 5 и 6, които влизат в сила от 1 януари 2019 г.

(2) Подзаконовите нормативни актове, които съдържат задължение за представяне на удостоверение за наличие или липса на задължения от лицата, се привеждат в съответствие с този закон в срок до 31 март 2018 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Димитър Главчев)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс предвижда следните основни групи промени:

1. Предложения за промени, свързани с намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса

Предложеният проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс е разработен в изпълнение на Решение № 338 на Министерския съвет от 2017 г. за приемане на мерки за намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса чрез премахване на изискването за представяне на някои официални удостоверителни документи на хартиен носител. Във връзка с това и с оглед въвеждането и на други мерки за намаляване на административната тежест за лицата с преходните и заключителните разпоредби на законопроекта са направени предложения за промени в Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за местните данъци и такси, Закона за данък върху добавената стойност и в други нормативни актове.

• Промени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК):

С предложените промени се прецизира разпоредбата на чл. 87, ал. 11 от ДОПК, като за целите на комплексното административно обслужване се посочва, че освен Националната агенция за приходите Агенция „Митници“ и общините също ще предоставят служебно по електронен път информация за наличие или липса на задължения. По този начин лицата ще бъдат освободени от задължението да предоставят пред компетентните органи удостоверение за наличие или липса на задължения, издадени по тяхно искане от Националната агенция за приходите, Агенция „Митници“ и общините в изпълнение на задължения, предвидени в други нормативни актове.

С § 2 от законопроекта се предлага да отпадне задължението преди заличаване на едноличен търговец от търговския регистър да бъде уведомена Националната агенция за приходите. Предложението е направено като мярка за намаляване на административната тежест и е мотивирано от обстоятелството, че физическото лице отговаря неограничено с имуществото си за задълженията си като едноличен търговец. В този смисъл фискалният

интерес на държавата може да бъде защитен след прекратяването на регистрацията на физическото лице като едноличен търговец и без предварително уведомление до Националната агенция за приходите.

• **Промени в Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):**

С предложените промени в ЗАДС се предвижда да отпадне изискването за предоставяне на декларация от лицата, вписани в търговския регистър, че не са в производство по несъстоятелност или в ликвидация, когато подават искане за издаване на лиценз за управление на данъчен склад, за издаване на удостоверение за освободен от акциз краен потребител или друг регистрационен режим по този закон. Наличието на това обстоятелство ще се декларира само от лицата, които не са вписани в търговския регистър.

На следващо място се предвижда да отпадне и изискването към лицата да декларират пред митническите органи, че не са извършили тежко или повторно нарушение по ЗАДС, когато подават искане за издаване на лиценз, регистрацията или удостоверение за извършване на дейности с акцизни стоки.

• **Промени в Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):**

Предложените промени в ЗКПО имат за цел облекчаване на данъчно задължените лица, които не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството. Предлага се юридическите лица, които не са осъществявали дейност през данъчната година и които са освободени от подаване на годишен отчет за дейността, да бъдат освободени и от задължението за подаване на годишна данъчна декларация по реда на ЗКПО.

• **Промени в Закона за местните данъци и такси:**

Предложените промени в Закона за местните данъци и такси имат за цел облекчаване на административното обслужване и повишаване на контрола при извършване на периодични прегледи за техническа изправност на превозното средство, като се предлага да се даде възможност за проверка за платен данък върху превозното средство чрез достъп до автоматизирани системи за обмен на информация.

Във връзка с комплексното административно обслужване с проекта се предлага при предоставяне по служебен път на информация за наличие или липса на задължения на лицето към съответната община по чл. 87, ал. 11 от ДОПК да не се дължи такса.

• Промени в Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС):

Предлага се при първоначално заявяване за вписване пред Агенцията по вписванията лицата да могат едновременно с това да упражнят и правото си за доброволна регистрация по ЗДДС. Регистрацията по ЗДДС в този случай се извършва по облекчена административна процедура.

По този начин ще се избегне необходимостта лицата да посещават и двете администрации. Предвижда се услугата да се предоставя и по електронен път, като в електронната форма на заявленията по Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел се предвижда да се добави поле, в което да може да се заяви желанието на лицето за доброволна регистрация по ЗДДС. Системата ще позволява да се избира основанието за регистрация по ЗДДС, а сканираните копия на задължителните документи, свързани с регистрацията, ще се прикачват във файл. Във връзка с това отпада изискването, когато заявлението за регистрация по ЗДДС се подава от адвокат, същият да представя нотариално заверено пълномощно. Предлага се, аналогично на изискванията за подаване на заявления за вписване в търговския регистър, при подаване на заявления за регистрация по ЗДДС качеството им на упълномощени лица да бъде удостоверявано от адвокатите с писмено пълномощно, съставено - съгласно изискванията на Закона за адвокатурата.

Друга промяна, която се предлага със законопроекта, е отпадане на задължението за данъчно задължените лица за съставяне на опис за наличните активи при регистрация по ЗДДС.

• Промени в Закона за счетоводството:

С предложените промени в Закона за счетоводството се предвижда освобождаване от задължението за обявяване в търговския регистър на годишните финансови отчети на предприятия, които не са осъществявали дейност през съответния период.

По данни на Националния статистически институт през 2016 г. 188 751 предприятия са подали декларация за неактивност. Освобождаването на тези предприятия от публикуване на отчетите значително ще облекчи собствениците им, като, от една страна, ще отпадне задължението им да съставят отчети, а от друга - да заплащат държавни такси.

2. Предложения за промени, свързани с въвеждане в българското законодателство на правилата на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари

С предложения законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се въвеждат и правилата на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари. Срокът за транспониране на директивата е 31 декември 2017 г.

Съгласно Директива (ЕС) 2016/2258, за да се гарантира функционирането на административното сътрудничество за данъчни цели, което Директива 2011/16/ЕС установява, държавите членки следва да предвидят в законодателството си достъп на данъчните органи до механизмите, процедурите, документите и информацията, посочени в членове 13, 30, 31 и 40 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. Директива (ЕС) 2016/2258 е приета като продължение на амбициозната програма на Европейската комисия срещу отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци. Повишаването на прозрачността в данъчната област е от основно значение за тази програма. С приемането на Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и на няколко директиви, с които тя се изменя и допълва, е постигнат значителен напредък в повишаването на данъчната прозрачност и укрепването на сътрудничеството между данъчните органи в Европейския съюз. Директива 2011/16/ЕС е транспонирана в глава шестнадесета „Особени производства“, раздел V „Процедура за административно сътрудничество с държавите - членки на Европейския съюз, в областта на данъците“ от ДОПК. Обхватът на автоматичния обмен на информация е разширен с последващи директиви, като се включва обменът на финансова информация (Директива 2014/107/ЕС на Съвета от 9 декември 2014 г., транспонирана в глава шестнадесета, раздел IIIa от ДОПК), обменът на информация относно данъчните становища (Директива (ЕС) 2015/2376 на Съвета от 8 декември 2015 г., транспонирана в глава шестнадесета, раздел V от ДОПК) и обменът на отчети по държави на многонационалните групи от предприятия (Директива (ЕС) 2016/881 на Съвета от 25 май 2016 г., транспонирана в глава шестнадесета, раздел VI от ДОПК).

В съответствие с Директива (ЕС) 2016/2258 с § 1 от законопроекта се предоставя право на достъп на органите по приходите до информацията и документите, събирани в рамките на комплексната проверка, извършвана от задължените лица по Закона за мерките срещу изпирането на пари, с който се транспонират правилата на Директива (ЕС) 2015/849, до информация за прилаганите мерки за комплексна проверка на клиента и до информация за действителните собственици на юридически лица и други правни образувания. Предоставянето на това правомощие на органите по приходите е свързано с необходимостта от ефективен контрол относно качеството на информацията - предмет на обмена за данъчни цели.

Във връзка с автоматичния обмен на финансова информация органите по приходите се нуждаят от по-широк достъп до информация относно действителните собственици на посреднически структури (пасивни нефинансови образувания) и други относими данни за комплексната проверка на клиента, извършвана от финансовите институции, за да могат ефективно да разкриват и да пресичат отклонението от данъчно облагане. За да бъдат постигнати целите на обмена на информация, правната уредба следва да гарантира, че информацията за титулярите на финансовите сметки се предоставя на държавата членка, в която титулярят на сметката е местно лице. Освен това, когато титулярят на сметката е пасивно нефинансово образувание, финансовите институции правят подробен преглед на тази структура и установяват и докладват нейните контролиращи лица („действителните собственици“ съгласно терминологията, свързана с мерките срещу изпирането на пари). Този важен елемент при прилагането на правната уредба включва етап, при който се разчита изцяло на информацията, събирана в рамките на мерките срещу изпирането на пари за идентификация на контролиращите лица. Без достъп на органите по приходите до тази информация ефективността на контрола върху дейността на финансовите институции относно изпълнението на задълженията им съгласно глава шестнадесета, раздел IIIa от ДОПК би била значително намалена.

Директива (ЕС) 2016/2258 не се ограничава с достъп на органите по приходите до информацията и процедурите в рамките на мерките срещу изпирането на пари само за целите на автоматичния обмен на финансова информация. Това се дължи на факта, че автоматичният обмен би могъл да доведе до обмен на информация при поискване и спонтанен обмен по отношение на качеството и пълнотата на информацията, която се обменя автоматично. Във връзка с това достъпът на органите по приходите до информацията и процедурите в рамките на мерките срещу изпирането на пари в Директива 2011/16/ЕС, съответно в ДОПК, е регламентиран общо за

целите на административното сътрудничество, така че да могат да бъдат обхванати всички форми на сътрудничество съгласно директивата, съответно ДОПК. Правомощието следва да може да бъде упражнявано и за целите на административното сътрудничество, осъществявано на основание на международните договори, по които Република България е страна (спогодби за избягване на двойното данъчно облагане, Конвенцията за взаимно административно сътрудничество по данъчни въпроси), за да се гарантира качеството на информацията, обменяна с компетентните органи на други държави и юрисдикции на друго основание, но за същите цели. Без достъп на органите по приходите до тази информация не би било възможно ефективното прилагане на Световния стандарт за автоматичен обмен на информация за финансови сметки по данъчни въпроси, нито обменът на информация на основание на тези международни договори би бил пълноценен. Органите по приходите следва да имат достъп до посочената информация за целите на всички форми и основания за административно сътрудничество, за да увеличат капацитета си за справяне с отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци.

В тази си част законопроектът е изготвен в изпълнение на мярка 126 от Плана за действие за 2017 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, приет с Решение № 35 на Министерския съвет от 19 януари 2017 г.

За транспонирането на Директива (ЕС) 2016/2258 в ДОПК трябва да бъдат предприети спешни мерки с оглед на изключително кратките срокове за това (до 31 декември 2017 г.). С оглед навременното изпълнение на ангажимента за транспониране на директивата законопроектът за изменение и допълнение на ДОПК следва да бъде разглеждан паралелно с проекта на новия Закон за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), с който се транспонират правилата на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, въпреки че новият ЗМИП не е част от действащото право. Това се налага поради факта, че проектът на ЗИД на ДОПК предвижда препращане към глави, раздели и конкретни разпоредби от новия ЗМИП, а правомощията на органите по приходите, предвидени в § 1 от проекта, са обвързани с въвеждането на Директива 2015/849 със ЗМИП.

3. Други предложения

Със законопроекта се предлагат и други изменения за прецизиране на разпоредби и отстраняване на пропуски и несъответствия в ДОПК (§ 2, 5–10) и в законите по § 18–28.

С предложението в § 2 от законопроекта се прецизират текстовете, въз основа на които в производствата по данъчно-осигурителен контрол може да бъде ангажирана отговорност на съдружник или акционер за непогасени задължения и осигурителни вноски на задълженото лице. Конкретизират се предпоставките, въз основа на които се презюмира недобросъвестност на съдружник или акционер, като предложението по-специално има за цел да посочи, че освен наличието на задължителната предпоставка за знание за свръхзадълженост или неплатежоспособност на дружеството, трябва да се изследва и точният момент, до който ще се приема за недобросъвестно разпореждането на съдружника или акционера с дялове или акции в дружеството-длъжник. Според предложението недобросъвестност е налице, когато съдружник или акционер е знаел, че дружеството е свръхзадължено или неплатежоспособно, и се е разпоредил с дяловете или акциите си до по-ранната от двете дати: датата на обявяване в търговския регистър на молбата на длъжника за откриване на производство по несъстоятелност или датата на вписване на решението на съда по несъстоятелността за откриване на производство по несъстоятелност на длъжника.

С оглед гарантирането на правна сигурност както за лицата, попадащи в обхвата на изменението (съдружници или акционери), така и за органите по приходите при прилагане на разпоредбата, регламентираща презумпцията за недобросъвестност, проектът предвижда субсидиарната отговорност на съдружниците, съответно на акционерите, да отпада, когато съдът по несъстоятелността е прекратил производството по несъстоятелност с утвърден оздравителен план или въз основа на извънсъдебно споразумение между длъжника и неговите кредитори (договор за уреждане на плащането на паричните задължения на длъжника).

Предложените изменения в § 6, 7 и 28 от проекта имат за цел уеднаквяване на реда за разкриване на застрахователна тайна пред министъра на финансите и изпълнителния директор на Националната агенция за приходите по ДОПК с реда, регламентиран в Кодекса за застраховане, като същевременно се отстранява допуснатото несъответствие на чл. 143, ал. 4 от ДОПК с разпоредби на Кодекса за застраховане. Съгласно чл. 150, ал. 1, т. 7 от Кодекса за застраховане, който е основен нормативен акт по отношение на разкриването на застрахователна тайна, същата се разкрива от застрахователя по искане на посочените оправомощени лица. В Кодекса за застраховане липсват процедура, основание и хипотези, при които застрахователна тайна да се разкрива с разрешение на съда, както е например в Закона за кредитните институции, Закона за публичното предлагане на ценни книжа и Закона за пазарите на финансови инструменти.

Предвидено е също така застрахователна тайна да се разкрива пред изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за целите на обмена при поискване по чл. 143е, ал. 6 от ДОПК. Различен ред за разкриване не може да бъде обоснован със специфики на обмена при поискване в сравнение с другите видове обмен, а същевременно при всички видове обмен целта е прозрачност на информацията за данъчни цели с оглед предотвратяване на отклонението от данъчно облагане. Наред с това следва да се има предвид и обстоятелството, че единственият възможен ред за разкриване на застрахователна тайна съгласно Кодекса за застраховане е разкриването от самия застраховател.

Във връзка с автоматичния обмен на отчети по държави с § 8 се предвижда уведомленията по чл. 143ш от ДОПК, които българските съставни предприятия на многонационална група предприятия трябва да подават до изпълнителния директор на Националната агенция за приходите всяка година, да се подават подобно на отчетите по държави по електронен път по ред и формат, утвърдени от изпълнителния директор.

По този начин значително ще се намалят административната тежест и разходите, както за бизнеса, така и за агенцията, предвид достъпността на електронната услуга и предварително утвърдените съдържание и формат на уведомленията. Същевременно електронното подаване на уведомленията ще позволи на администрацията да осъществява по-ефективен последващ контрол върху изпълнението на задължението за уведомяване.

Промените, които се предвиждат в проекта на акт, няма да бъдат свързани с разходи за гражданите и представителите на бизнеса. От една страна, законопроектът предвижда да се намали броят на изискваните документи, да се опрости процедурата по предоставяне на административни услуги, както и да се намали финансовата тежест за лицата чрез отпадане на необходимостта от предоставяне на някои документи. От друга страна, предоставянето на достъп на органите по приходите до информация, събирана за целите на мерките срещу изпирането на пари, не налага отчитане или допълнителни административни задължения за лицата, тъй като информацията трябва да е налична при задължените лица във връзка с техни задължения по ЗМИП. Предложеният проект на закон няма да окаже пряко и/или косвено въздействие върху държавния бюджет.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

 (Томислав Дончев)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на финансите	Нормативен акт: Проект на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: Септември 2017 г.	Дата: 02.08.2017 г.
Контакт за въпроси: Надалина Младенова, главен експерт, отдел „Процесуално законодателство“, Дирекция „Данъчна политика“, Министерство на финансите	Телефон: 9859-28-76
1. Дефиниране на проблема: Наличие на административна тежест, която се изразява в изискването на документи, които биха могли да бъдат набавени по служебен път. <i>1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.</i> Към момента се изискват следните документи и информация, които биха могли да бъдат набавени по служебен ред: ➤ Удостоверение за наличие или липса на задължения по чл. 87, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; ➤ Деклариране от лицата на обстоятелството, че не са в производство по несъстоятелност или ликвидация; ➤ Деклариране пред митническите органи обстоятелството, че лицата нямат извършено тежко или повторно нарушение по Закона за акцизите и данъчните складове с изключение на случаите, когато административнонаказателното производство е приключило със сключването на споразумение; ➤ Подаване на годишна данъчна декларация по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане от юридическите лица, които не са осъществявали дейност през данъчната година; ➤ Съставяне на опис за наличните активи при регистрация по Закона за данък върху добавената стойност от данъчно задължените лица. <i>1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции</i>	

между няколко органа и др.).

Проблемът не може да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности. Съгласно действащата нормативна уредба съществува нормативно изискване за предоставяне на посочените документи от страна на лицата. В тази връзка е необходимо да бъдат предприети съответните действия за приемане на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, с цел отпадане на горесцитираните документи и същите да се получават по служебен ред.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършени последващи оценки на нормативния акт, както и анализи за изпълнението на политиката.

2. Цели:

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се цели:

- да се намали броят на изискваните документи;
- да се опрости процедурата по предоставяне на услугата;
- да се намали финансовата тежест за лицата чрез отпадане на необходимостта от предоставяне на горесцитираните документи.
- да се освободят от подаване на годишна данъчна декларация данъчно задължените лица, които не са осъществявали дейност по реда на Закона за счетоводството;
- да се освободят от публикуване на годишни финансови отчети в търговския регистър предприятията, които не са осъществявали дейност през текущия период;
- да се даде възможност за автоматична проверка за платен данък върху превозното средство при преминаване на преглед за техническа изправност;
- да се предоставя информация за наличие или липса на задължения на лицето към съответната община по служебен път за целите на комплексното административно обслужване, за което няма да се заплаща такса;
- да се повиши данъчната прозрачност и укрепване на сътрудничеството между данъчните органи в Европейския съюз.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Националната агенция за приходите, Националният статистически институт, Агенция „Митници“, общините в Република България, Министерство на финансите, Агенция по вписванията и данъчно задължените лица в Република България.

3.1. На база данните от Системата за обмен на информация за местни данъци и такси с общините, броят на превозните средства, за които е налична информация за данък върху превозните средства, е 3 803 078. В тази връзка с предложените промени в Закона за местните данъци и такси се предвижда намаляване на административната

тежест за всички собственици на превозни средства.

3.2. Съгласно извършена справка за периода 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г. общият брой на издадените регистрации по Закона за акцизите и данъчните складове от Агенция „Митници“ е 268 бр.

3.3. Съгласно подадени данни от Националния статистически институт за 2016 г. - 188 751 бр. предприятия са декларирали, че не са осъществили дейност през текущия период. В тази връзка с предложените промени в Закона за счетоводството се предвижда намаляване на административната тежест за 188 751 бр. предприятия.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Вариант за действие 1 „Без действие“

В случай, че не бъде приет законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, няма да се намали броят на изискваните документи, няма да се опрости процедурата по предоставяне на услугата, няма да се намали финансовата тежест за лицата, заявителите на административната услуга ще трябва да прилагат документи, които администрацията може да получава по служебен ред. Освен това, в случай че не бъде приет законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс няма да се въведат и правилата на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари, който срок за транспониране е 31 декември 2017 г. и съществува реална опасност от стартиране на процедура за нарушение на европейското право срещу Република България.

Вариант за действие 2 – Приемане на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С приемането на този вариант за действие ще се постигне - намаляване на броя на изискваните документи, опростяване на процедурата по предоставяне на административни услуги, намаляване на финансовата тежест за лицата, изпълнение на Решение № 338 на Министерския съвет от 2017 г. за приемане на мерки за намаляване на административната тежест върху гражданите и бизнеса чрез премахване на изискването за представянето на някои официални удостоверителни документи на хартиен носител. На следващо място с приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще се въведат и правилата на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

Вариант за действие 1 „Без действие“ – Ще са налице негативни въздействия от

неприемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за всички заинтересовани страни - няма да се намали административната тежест върху гражданите и бизнеса, няма да се намали броя на изискваните документи, няма да се опрости процедурата по предоставяне на услугата, както и няма да се намали финансовата тежест за лицата.

Вариант за действие 2 – Няма негативни въздействия от приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за всички заинтересовани страни.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

Вариант за действие 1 „Без действие“ – Няма положителни въздействия от неприемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за всички заинтересовани страни.

Вариант за действие 2 – с приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще се намали броят на изискваните документи, ще се опрости процедурата по предоставяне на услугата, както и ще се намали финансовата тежест за лицата чрез отпадане на необходимостта от предоставяне на горещитираните документи. В тази връзка приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще доведе до по-ефективно обслужване и улесняване на гражданите и бизнеса от страна на администрацията, както и ще се повиши данъчната прозрачност и укрепване на сътрудничеството между данъчните органи в Европейския съюз. Във връзка с гореизложеното с предложените промени:

- ще се освободят от подаване на годишна данъчна декларация данъчно задължените лица, които не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството;
- ще се освободят от публикуване на годишни финансови отчети в търговския регистър предприятията, които не са осъществявали дейност през текущия период;
- ще се даде възможност за автоматична проверка за платен данък върху превозното средство при преминаване на преглед за техническа изправност;
- при издаване на удостоверение за наличие или липса на задължения към съответната община, няма да се заплаща такса;
- ще се повиши данъчната прозрачност и укрепване на сътрудничеството между данъчните органи в Европейския съюз.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

В случай, че не бъде приет законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс са идентифицирани следните потенциални рискове:

- няма да се освободят от подаване на годишна данъчна декларация данъчно задължените лица, които не са осъществявали дейност по реда на Закона за счетоводството;
- няма да се освободят от публикуване на годишни финансови отчети в търговския регистър предприятията, които не са осъществявали дейност през съответния период;
- няма да се даде възможност за автоматична проверка за платен данък върху превозното средство при преминаване на преглед за техническа изправност;
- няма да се повиши данъчната прозрачност и укрепване на сътрудничеството между данъчните органи в Европейския съюз.

Не са идентифицирани потенциални рискове при реализирането на Вариант 2 - приемане на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

- ☐ Ще се повиши
☐ Ще се намали
☐ Няма ефект

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще се намали броят на изискваните документи, ще се опрости процедурата по предоставяне на административни услуги, както и ще се намали финансовата тежест за лицата чрез отпадане на необходимостта от предоставяне на горесцитираните документи.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регулаторни режими, както и не се засягат съществуващи режими и услуги.

9. Създават ли се нови регистри?

С приемането на законопроекта за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се създават нови регистри.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

- ☐ Актът засяга пряко МСП
☐ Актът не засяга МСП
☐ Няма ефект

Проектът на Решение на Министерския съвет за одобряване на законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс ще има

позитивен ефект върху микро-, малките и средните предприятия, тъй като с предложените промени се предвижда, освобождаване от публикуване в търговския регистър на годишни финансови отчети на предприятия, които не са осъществявали дейност през текущия период. Освен това ще се намали броят на изискваните документи, ще се опрости процедурата по предоставяне на услугата, както и ще се намали финансовата тежест за лицата чрез отпадане на необходимостта от предоставяне на горесцитираните документи.

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☐ Не

12. Обществени консултации:

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 3 от Закона за нормативните актове по проекта на акт ще бъдат проведени обществени консултации като законопроектът за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, мотивите към него, предварителната оценка на въздействието и становището на дирекция „Модернизация на администрацията“ ще бъдат публикувани на Портала за обществени консултации и на Интернет страницата на Министерството на финансите.

Проектът на акт ще се съгласува с всички министри и с дирекциите от администрацията на Министерския съвет, с чиято функционална компетентност е свързан, в съответствие с чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☐ Да

☐ Не

Със законопроекта се транспонират в ДОПК правилата на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари. Не се предвижда повишаване на административната тежест за лицата или въвеждане на допълнителни регулаторни или регистрационни режими.

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

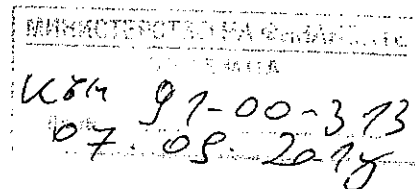
14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

Людмила Петкова, директор на дирекция „Данъчна политика“

Дата: 02.08.2017 г.

Подпис:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изм. № 04-13-105/17

/моля цитирайте при отговор/ 07. 09. 2017

ДО
Г-ЖА ТАНЯ ГЕОРГИЕВА
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ГЛАВЕН СЕКРЕТАР,

В отговор на писмо Ваш рег. № 91-00-313/18.08.2017 г. и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове Ви изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека.

Приложение: съгласно текста.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

11С-04-1385

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

07.09.2017

Изм. № 04-13-105/17

/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО: Съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс с КЗПЧОС и с практиката на ЕСПЧ съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с рег. № 91-00-313/18.08.2017 г. на Министерство на финансите във връзка с проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, въвеждащ изискване за изготвяне на справка за съответствие на законопроектите с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и практиката на Европейския съд по правата на човека, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ на Министерство на правосъдието изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на КЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ЦИРВЕДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

116-04-1395/37.05.17.

Таблица на съответствието с правото на Европейския съюз

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт (актове) на Европейските общности	Наименование на проекта на българския нормативен акт/действащи нормативни актове, с който се въвеждат изискванията	Степен на съответствие
ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/2258 НА СЪВЕТА от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари	Проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс	
Член 1 В член 22 от Директива 2011/16/ЕС се вмъква следният параграф: „1а) За целите на изпълнението и прилагането на законовите разпоредби на държавите членки, с които се привежда в действие настоящата директива, и за да се гарантира функционирането на административното сътрудничество, което тя установява, държавите членки предвиждат в законодателството си достъп от страна на данъчните органи до механизмите, процедурите, документите и информацията, посочени в членове 13, 30, 31 и 40 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета.	§ 1. В чл. 12 се създава ал. 9: „(9) За целите на административното сътрудничество и обмена на информация по глава шестнадесета, раздели IIIa, IV, V и VI, органът по приходите, освен правомощията по ал. 1: 1. има право на достъп до информацията, документите и данните, събирани по реда на глава втора „Комплексна проверка“ и съхранявани по реда на глава трета „Съхраняване на информация и статистически данни“, раздел I „Съхраняване на информация“ от Закона за мерките срещу изпирането на пари, включително информацията, документите и данните за отделните сделки и операции; 2. има право на достъп до информацията, механизмите и процедурите за прилаганите мерки за комплексна проверка по реда на глава втора „Комплексна проверка“ от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и до вътрешните правила, политики и	Пълно

	процедури за контрол и предотвратяване изпирането на пари по глава осма, раздел I от Закона за мерките срещу изпирането на пари; 3. има право на достъп до информацията и данните за действителните собственици, с които разполагат лицата по чл. 61, ал. 1 и чл. 62, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, както и до информацията и данните по чл. 63, ал. 4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, вписани в Търговския регистър и в регистър БУЛСТАТ.
Член 2 1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2017 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби. Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2018 г. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки. 2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.	§22. Законът влиза в сила от 1 януари 2018 г. Пълно § 3. В § 26 от допълнителните разпоредби след думите „(ОВ, L 332/1 от 18 декември 2015 г.)“ съюзът „и“ се заменя със запетая, а накрая се добавя „и на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на Пълно

	достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари (ОВ, L 342/1 от 16 декември 2016 г.)“.	
Член 3 Настоящата директива влиза в сила в деня на приемането ѝ.		Не подлежи на въвеждане
Член 4 Адресати на настоящата директива са държавите членки.		Не подлежи на въвеждане

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени след съгласуване на проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) по чл. 32, ал. 1 и 5 от УПМСНА

Министър или друг държавен или консултативен орган	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Г-н Томислав Дончев, заместник министър-председател	С § 12 от проекта (съдържащ предложения за изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси) общините се задължават за целите на комплексното административно обслужване да предоставят по електронен път информация за наличие или липса на задължения на лицата. Предвижда се в този случай да не се заплаща такса. Доколкото до осигуряването на техническа възможност за изпращане на информацията по електронен път отделните общини ще издават удостоверения на хартиен носител, предлаганата редакция на новата ал. 2 на чл. 115 от Закона за местните данъци и такси не изключва събиране на такса от общините. Поради това предлагам в § 12, т. 2, б. „б“ от законопроекта относно новата ал. 2 на чл. 115 от ЗМДТ думите „не се заплаща такса и“ да отпаднат и да се предвиди създаване на ал. 3 със следното	Приема се	Предложена е редакция в § 31 от законопроекта.

	съдържание: „(3) Не се заплаща такса за удостоверяването по служебен път на липса на задължения за данъци и такси по този закон.“ По този начин таксата за служебния обмен на информация ще отпадне независимо от начина на реализирането му - по електронен път, както предвиждат предлаганите от вносителя изменения, или на хартиен носител - в случай на липса на техническа възможност за електронен обмен непосредствено след влизането в сила на закона.		
Заместник министър-председател по икономическата и демографската политика	Обръщат внимание, че препращането в т. 1, 2 и 3 от § 1 от проекта към Закона за мерките срещу изпирането на пари е неточно. Наред с това се предвиждат задължения по посочения закон, които налагат настоящият законопроект задължително да се съгласува и с Държавна агенция „Национална сигурност“, чиито структури касае.	Не се приема	Препращането в § 1 е към проекта на нов Закон за мерките срещу изпирането на пари, а не към действащия ЗМИП. В доклада и мотивите към законопроекта това е изрично упоменато. Законопроектът е съгласуван без бележки и предложения от ДАНС.
	Предложенията на § 2, с който едноличните търговци се заличават от нормата на чл. 77, ал. 1 от ДОПК, предвиждаща задължение за уведомяване при прекратяването,	Приема се	

	прехвърлянето и преобразуването на предприятия, е неаргументирано. Предлагаме това предложение да се обособи изрично в доклада или нормата на § 2 да отпадне от проекта.		
	Намирам, че § 7 се нуждае от уточнение. Следва да се изясни, доколко думите „свързани предприятия“ не следва да се заменят със „свързани с него предприятия“.	Приема се	
	С § 12 от проекта се предлагат изменения и допълнения в Закона за местните данъци и такси. По същество с т. 1 от § 12 се прави допълнение в изр. второ, ал. 6 от чл. 60. Изречение първо в тази норма остава без промяна. Като се има предвид, че измененията и допълненията действат заедно и влизат в сила след влизане в сила на закона, възпроизвеждането в изменителната норма и на изр. първо от ал. 6 на чл. 60 ще породи неясноти за гражданите в тази посока, което не е целта на този закон. Предлагаме § 12, т. 1 да се редактира и отнесе само за изр. второ от ал. 6 на чл. 60 ЗМДТ.	Не се приема	По предложение на МТИТС в изречение първо също се прави частично изменение. Освен това с изменението в изречение второ и създаването на точки цялата разпоредба съществено се изменя. В тази връзка според нас по-прецизно е да бъде изменена цялата алинея 6.
	В § 13 се съдържа предложението за	Не се приема	Не се предлага лицата да

	изменения и допълнения в Закона за корпоративното подоходно облагане. С т. 1 е предвидено данъчно задължените лица, които не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството да не подават годишна данъчна декларация и годишен отчет. В тази връзка стои въпроса кой и по какъв начин ще удостоверява това. Ако се има предвид, това да бъде ангажимент на съответното данъчно задължено лице намираме, че идеята за намаляване на административната тежест не се постига. Предлагаме да се прецени, дали досегашният режим на подаване на годишна данъчна декларация не съставлява по-облекчен начин за удостоверяване на посоченото обстоятелство. Наред с горното, следва да се има предвид, че поначало се повдига и въпросът, доколко задълженията на лицата във връзка с данъчното им облагане съставляват административни услуги.		удостоверяват, че не са извършвали дейност през съответния период. Този факт може да бъде установен от органите по приходите в рамките на данъчно-осигурителния контрол по реда на ДОПК. Отпадането на задължението за подаване на декларация не е свързано с комплексното административно обслужване, а представлява друга мярка за намаляване на административната тежест на лицата.
	В § 14 относно Закона за данък върху добавената стойност е необходимо да се уточни препращането към „документ по чл. 71“ от този закон. Това се отнася за т. 1 и 4 от § 14. Обръщат внимание,	Приема се	Приема се с редакция. Изменението на чл. 75, ал. 2 се отнася до случаите на възникване и упражняване правото на приспадане на данъчен кредит за налични активи и получени услуги преди регистрацията. В тази

	че чл. 71 от ЗДДС урежда условията за упражняване правото на приспадане на данъчен кредит и в нея се визират различни документи. При това, ако се има предвид документа по т. 1 от чл. 71, това би следвало да се уточни при препращането.		връзка препратката към чл. 71 не може да се ограничи до конкретна точка, тъй като лицето може да упражни данъчен кредит по който и да е от посочените в разпоредбата документи при изпълнение на посочените в нея условия.
	Точка 5 от § 14 от проекта се нуждае от уточнение, като след думите „юридически лица с нестопанска цел“ се добави „за дейности по чл. 3, ал. 3 от ЗЮЛНЦ“. Съображение за това предложение е, че принципно юридическите лица с нестопанска цел не осъществяват стопанска дейност. Изключение прави само стопанската дейност по чл. 3, ал. 3 от този закон, съгласно който те могат да извършват допълнителна стопанска дейност само ако е свързана с предмета на основната дейност, за която са регистрирани, и като използват прихода за постигане на определените в устава или учредителния акт цели.	Не се приема	Изразът „юридически лица с нестопанска цел“ в предложението за т. 5 на §14 (нов §16) е част от наименованието на Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, а не се реферира към ЮЛНЦ като данъчно задължени лица.
	В законопроекта е употребено понятието „комплексно административно обслужване“. При положение, че за това понятие вече е създадено законово определение би следвало да се посочи, че се има	Не се приема	Легална дефиниция на понятието „комплексно административно обслужване“ (КАО) се съдържа в §1, т. 5 от допълнителната разпоредба на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл. 37, л. 1 от Указ

	предвид комплексно административно обслужване по смисъла на съответната норма, която го е определила. В случай, че понятието не е определено досега в законова норма, то следва да бъде легално определено. При това е необходимо да се прецени на разграничаването на ангажираността на държавата и общините, свързани с осигуряване събираемостта на законово регламентиран данък, които обуславят изпълнението на държавния бюджет на страната, заплащането на които е задължение на лицата, от исканията им за предоставянето на административни услуги.		№ 883 от 24.04.1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове „думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове.“ ДОПК не въвежда понятието „КАО“ със специфично значение само за целите на този кодекс и в този смисъл не е необходимо да бъде създавана дефиниция в него. Също така считаме, че не е необходимо да се посочва, че КАО по ДОПК е това по смисъла на АПК. ДОПК урежда специфичен административен процес, по отношение на който се прилагат субсидиарно правилата на АПК. Освен това принципите на КАО, уредени в АПК, се отнасят за всички държавни и общински органи и не е необходимо във всички нормативни актове, които реферират към КАО, да се препраща към легалната дефиниция в АПК.
Заместник министър-председател по обществен ред и сигурността и министър на отбраната	Без бележки и предложения		
Заместник министър-председател по правосъдната реформа и министър на външните работи	Без бележки и предложения		

Министър на вътрешните работи	Без бележки и предложения		
Министър на регионалното развитие и благоустройството	Без бележки и предложения		
Министър на труда и социалната политика	Без бележки и предложения		
Министър на правосъдието	С оглед по-коректното правно - техническо оформление на законопроекта в съответствие с изискванията на Закона за нормативните актове и на Указ № 883 за прилагането на Закона за нормативните актове /УПЗНА/ предлагат следната бележка: Предвид своето съдържание, както и в съответствие с чл. 32, ал. 2, т. 1 и 2 от УПЗНА смятат, че разпоредбите на § 27 и 28 от законопроекта имат характер на допълнителни разпоредби. За целта е необходимо да се създаде подразделение „Допълнителни разпоредби“, което съгласно чл. 32, ал. 1 от УПЗНА да бъде в края на акта, но преди Преходните и заключителни разпоредби - съответно § 9 и 10. Параграфите от Преходните и заключителни разпоредби следва да се преномерират съответно.	Не се приема	Правилата, регламентирани в § 27 и 28 (нови §29 и 30), имат преходен характер и следва да бъдат обособени в преходните и заключителните разпоредби, доколкото се уреждат заварени отношения. Тъй като със законопроекта се изменят множество нормативни актове, преходните разпоредби, свързани със Закона за данък върху добавената стойност и Закона за корпоративното подоходно облагане, следват заключителните разпоредби с оглед на по-голямата яснота и последователност.
Министър на образованието и	Без бележки и предложения		

науката	Считат, че несъставянето и необявяването на годишните финансови отчети би лишило от информираност потребителите на информация, относно имущественото и финансово състояние на стопанските субекти за съответния отчетен период. Липсата на финансов отчет в търговския регистър по презумпция би следвало да означава, че предприятието няма дейност, но в доклада липсва информация има ли и колко са предприятията с дейност, но не обявили своите финансови отчети в търговския регистър. Целта на едно предприятие, при неговото учредяване, е да осъществява дейност, като липсата на дейност е липса на интерес в учредителите и следователно същото би трябвало да бъде ликвидирано по съответния законов път. Следва да се отбележи, че необявяването на финансовите отчети би могло да доведе до нарушение на структурата на единия информационен масив на търговския регистър от гледна точка на потребителите на информация.	Не се приема	Измененията в Закона за счетоводството предвиждат освобождаване от публикуване на ГФО в Търговския регистър само на предприятия, които през отчетния период не са осъществявали дейност. Практиката показва, че имущественото и финансовото състояние на предприятията, които не осъществяват дейност, не се изменя значително в периодите, когато дейността не е извършвана. Същевременно интересите на третите лица няма да бъдат засегнати в резултат на предложението, от гледна точка на това, че когато в търговския регистър липсва информация за подаден ГФО, то за тях ще бъде ясно, че лицето или не осъществява дейност, или е в нарушение на Закона за счетоводството. И в двата случая това е ясен сигнал за състоянието на лицето. Съгласни сме с констатацията, че предприятията, които не осъществяват дейност би трябвало да бъдат ликвидирани по съответния законов път, но в действителност 189 хиляди предприятия в страната не осъществяват дейност, учредителите им не предприемат мерки за откриване на процедура по
---------	---	--------------	--

			ликвидация, а законодателят не е предвидил опростени, ускорени или принудителни мерки за ликвидация на такива предприятия. Към настоящия момент на санкции подлежат всички предприятия, които не са публикували своите ГФО и НАП предприема мерки за съставяне на актове за нарушение и издаване на наказателни постановления, без да се прави разграничение дали предприятието е осъществявало дейност или не. С предлаганите изменения в ЗСч ще се санкционират само предприятия, които са осъществявали дейност, но не са публикували ГФО в Търговския регистър.
Министър на Българското Председателство на Съвета на ЕС 2018	Без бележки и предложения		
Министър на културата	Без бележки и предложения		
Министър на околната среда и водите	Без бележки и предложения		
Министър на земеделието, храните и горите	Без бележки и предложения		
Министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията	1. В § 12 от проекта предлагат изменението на чл. 60, ал. 6 от Закона за местните данъци и такси да добие следната редакция:	Приема се частично	Приемаме терминологичната бележка за „периодичен преглед“ за проверка на техническата изправност на превозните средства.

	„(6) Липсата на изискуем данък за превозното средство е условие за редовност при периодичния преглед за проверка на техническата му изправност. Липсата на изискуем данък се удостоверява с:“. Според Закона за движение по пътищата прегледът за проверка на техническата изправност на превозното средство е периодичен, а не годишен (чл. 147, ал. 3). В случаите, когато прегледът следва да се извърши преди 30 юни, съответно 31 октомври, длъжният данък все още няма да е изискуем. При придобиване на превозно средство е възможно прегледът да следва да се извърши преди датата, на която превозното средство следва да бъде обявено в обцината, поради което данъка няма да е все още определен.		По отношение на размера на дължимия данък върху превозните средства, който трябва да бъде заплатен, за да се приеме, че е изпълнено условието за редовност при периодичния технически преглед на превозното средство, разпоредбите на чл. 60, ал. 1 и ал. 6 от ЗМДТ трябва да бъдат разглеждани във връзка с нормативната уредба на данъка върху превозните средства, регламентирана с разпоредбите на Раздел IV от ЗМДТ. Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗМДТ данъкът върху превозните средства (данъкът) се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим, като на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто. Според текста на чл. 60, ал. 6 от ЗМДТ заплащането на данъка е условие за редовност при годишния технически преглед на превозното средство, а заплащането се удостоверява с представяне на издаден или заверен от обцината документ. Предвид чл. 60, ал. 1 и 6 от ЗМДТ следва да се има предвид, че задължението за плащане на данък става изискуемо на падежа, т.е. на посочения в закона краен срок за
--	--	--	---

		внасяне на данъка или съответна част от него. Разпоредбите на ЗМДГ изискват при извършване на технически преглед на пътното превозно средство през периода от 1 януари до 30 юни на текущата година да се представи документ, удостоверяващ плащането най-малко на данъка за предходната година, тъй като това е изискуемият данък през този период и ЗМДГ не може и не следва да изисква задълженото лице да плати предсрочно своите задължения, предвид регламентираните в закона срокове за плащане. При условие, че техническият преглед е в периода от 1 юли до 31 октомври, следва задълженото лице да представи документ за платена най-малко първа вноска на данъка, а в периода от 1 ноември до 31 декември – документ за платен, в пълен размер, данък за календарната година. Направеното предложение не променя действащия до този момент ред. В тази връзка, както действащият закон, така и след предложеното изменение изискуването данъкът да е заплатен се отнася само за тази част от публичното вземане, която е изискуема към момента на извършване на техническия преглед и по-конкретно, тази част от годишния данък върху превозното
--	--	--

	2. Предлагат в § 12 от проекта да се включат и следните допълнителни изменения в Закона за местните данъци и такси: 2.1. В чл. 55, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси думата „триколка“ да се замени с „триколесни превозни средства съгласно Регламент (ЕС) № 168/2013 г.“ В Закона за движение по пътищата превозните средства се разделят на следните видове: леки автомобили, товарни автомобили, автобуси, мотопеди, мотоциклети, триколесни превозни средства и четириколесни превозни средства. Изискванията към мотопеди, мотоциклети, триколесни превозни средства и четириколесни превозни средства са определени в Регламент (ЕС) № 168/2013 г. В тази връзка с цел уеднавяване на терминологията в Закона за местните данъци и Закона за движение по пътищата е целесъобразно термина „триколка“ да се замени с „триколесни превозни средства съгласно Регламент (ЕС) № 168/2013 г.“ 2.2. Предлагат в чл. 55, ал. 12 от	Приема се	средство, чийто срок за плащане е изтекъл преди датата на извършване на прегледа за техническата изправност на превозното средство. Предложенията са отразени в проект на ЗИД на ЗДДС, публикуван за обществено обсъждане и изпратен за междуправомощно съгласуване на 15 септември 2017 г.
--	--	-----------	---

		Закон за местните данъци и такси думите "превозни средства от категория L7e по Закона за движението по пътищата" да се заменят с „четириколесни превозни средства съгласно Регламент (ЕС) № 168/2013 г.“ Регламент (ЕС) № 168/2013 г. определя изискванията към мотопеди, мотоциклети, триколесни превозни средства и четириколесни превозни средства. В зависимост от техническите им характеристики четириколесни превозни средства се разделят на четириколесни превозни средства от категория L6e и тежки четириколесни превозни средства от категория L7e. По отношение на превозните средства от категория L в чл. 149, ал. 1, т. 1 от Закона за движението по пътищата е направено препращане към чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, в който са посочени техническите характеристики, на които трябва да отговарят превозните средства, за да бъдат категоризирани като превозни средства от категория Lie, L2e, L3e, L4e, L5e, L6e и L7e. В тази връзка е целесъобразно в чл. 55, ал. 12 от Закона за местните данъци да се разпише по-обща разпоредба по отношение на четириколесни превозни средства, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) №
--	--	--

	168/2013 г.		
Министър на икономиката	1. Предлагат § 9 и 10 от преходните и заключителните разпоредби да се обединят в един параграф с отделни точки, тъй като и двете разпоредби се отнасят за изменение на един и същ нормативен акт, а именно Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, ДВ, бр. 63 от 2017 г. 2. В § 30 липсва означението „(1)“.	Приема се	
Министър на енергетиката	Без бележки и предложения	Приема се	
Министър на туризма	Без бележки и предложения		
Министър на младежта и спорта	Без бележки и предложения		
Главен секретар на Министерския съвет	Без бележки и предложения		
Дирекция „Правна“ на Министерския съвет	Законопроектът предвижда §14, т.5 и 6 да влязат в сила „при осигурена техническа възможност за реализация от Агенцията по вписванията и Националната агенция за приходите, но не по-късно от 31 декември 2018 г.“ Промените, които се предвиждат в	Приема се	

	чл.100 и 101 от Закона за данък върху добавената стойност касаят правото на избор за регистрация и процедурата за регистрация, като липсата на конкретна дата от която влизат в сила съответните разпоредби води до непредвидимост и неяснота откога се прилагат новите правила. Съгласно чл.26 от Закона за нормативните актове основен принцип при изготвянето на нормативните актове е предвидимостта. Считаме, че следва да се посочи изрично срок, в който правните норми на §14, т.5 и 6 да влязат в сила и който срок при необходимост може да бъде впоследствие променен.		
Дирекция „Координация по въпросите на Европейския съюз” на Министерския съвет	1. По проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК): Имайки предвид, че разпоредбите от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), към които препраща проектът на Закон за изменение и допълнение на ДОПК не са част от действащото право, да се разпише в законопроекта обвързването на влизането в сила на разпоредбите за транспонирането на Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС	Не се приема	На този етап липсва ясен критерий, по който да бъде индивидуализиран новият ЗМИП при обвързването на влизането в сила на ЗИД на ДОПК с него. Посочването, че със законопроекта се въвежда Директива 2015/849 не индивидуализира в достатъчна степен закона. Считаме, че към настоящия момент е по-удачно влизането в сила на законопроекта да бъде обвързано с крайната дата за въвеждане на Директива 2016/2258, като при обсъждане на двата законопроекта в Народното събрание влизането им в сила да бъде съобразено.

	по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари с влизането в сила на новия ЗМИП. 2. По проекта на доклад и мотиви към законопроекта: транспонирането на Директива (ЕС) 2016/2258 в националното законодателство не може да се направи преди приемането и влизането в сила на проекта на ЗМИП, внесен в Народното събрание на 22 август 2017 г. Също така, не следва да се обвързва изпълнението на ангажменти на страната ни във връзка с членството в ЕС с предстоящото Българско председателство на Съвета на ЕС. В тази връзка, предлагаме да отпадне следният текст на стр. 5 от документите: „За транспонирането на Директива (ЕС) 2016/2258 в ДОПК трябва да бъдат предприети спешни мерки с оглед на изключително кратките срокове за това (до 31 декември 2017 г.) и за да се избегне евентуална процедура за нарушение на европейското право срещу страната ни при забава, особено предвид предстоящото Председателство на Съвета на Европейския съюз от страна на Република България“.	Приема се	Приема се с редакция.
--	--	-----------	-----------------------

	3. По таблицата на съответствие с правото на ЕС: да отпадне Приложението към таблица за съответствие с Директива (ЕС) 2016/2258 на Съвета от 6 декември 2016 година за изменение на Директива 2011/16/ЕС по отношение на достъпа на данъчните органи до информация за борбата с изпирането на пари, тъй като създава объркване, че с проекта на ЗИД на ДОПК се въвеждат разпоредби на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.	Приема се	
Държавна агенция „Национална сигурност“	Без бележки и предложения		
Национално сдружение на общините в Република България	Подкрепят предложените промени в публикувания за обществена консултация проект на ЗИД на ДОПК, целящи ограничаване броя на изискваните документи, опростяване на процедурата по предоставяне на услугата, както и намаляване на финансовата тежест за лицата чрез отпадане на необходимостта от предоставяне на някои документи и предвиждане на електронният им обмен между тях.		

	Съгласни са и с предложенията за облекчаване на административното обслужване и повишаване на контрола при извършване на годишни прегледи за техническа изправност на превозното средство чрез предоставяне на възможност за проверка за платен данък върху превозното средство чрез достъп до автоматизирани системи за обмен на информация. С оглед обаче на постигането на равнопоставеност между администрациите, администриращи данъчни приходи, в т.ч. и общинските приходни звена, както и с цел повишаване събираемостта на тези приходи, правят следните конкретни предложения:		
	1. По §2 за промяна в чл. 77, ал. 1, предлагат в края на изречението да се добави следния текст: „и след думите „Националната агенция за приходи“ се добави „и общината“. Мотиви: Предложението цели осигуряване на своевременна информация и в общините относно предстоящите производства по прекратяване на юридическо лице - търговец, по прехвърляне на предприятие, преобразуване или ликвидация. Чрез тези промени, общинската приходна администрация ще следи процеса и	Не се приема	Предложението не е свързано с изпратения за съгласуване проект. Предложението ще бъде анализирано и обсъдено при изготвянето на последващи изменения в ДОПК.

	ще може да подобри събираемостта на данъчните приходи, тъй като значителна част от просрочените вземания от данъци са в резултат на вече приключени ликвидационни производства, без да са издължени дължимите местни данъци за съответните имущества.		
3. Предлагат да се създаде <u>нов параграф</u> със следното съдържание: <u>„§ ... В чл. 191 се правят следните изменения:</u> 1. Ал. 3 и ал. 4 се изменят, както следва: (3) Когато срещу имуществото на длъжника са започнали принудителни изпълнителни действия по реда на Гражданския процесуален кодекс, държавата и <u>общините</u> се смятат винаги като присъединени вискатели за дължимите им от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. За тази цел съдебният изпълнител изпраща съобщения на Националната агенция за приходите и <u>съответните общини</u> за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение. (4) Най-късно в 14-дневен срок от получаване на съответното	3. Предлагат да се създаде <u>нов параграф</u> със следното съдържание: <u>„§ ... В чл. 191 се правят следните изменения:</u> 1. Ал. 3 и ал. 4 се изменят, както следва: (3) Когато срещу имуществото на длъжника са започнали принудителни изпълнителни действия по реда на Гражданския процесуален кодекс, държавата и <u>общините</u> се смятат винаги като присъединени вискатели за дължимите им от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. За тази цел съдебният изпълнител изпраща съобщения на Националната агенция за приходите и <u>съответните общини</u> за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение. (4) Най-късно в 14-дневен срок от получаване на съответното	Не се приема	Предложението не е свързано с изпратения за съгласуване проект. Предложението ще бъде анализирано и обсъдено при изготвянето на последващи изменения в ДОПК.

	съобщение по ал. 3 Националната агенция за приходите и звената за местни приходи в съответните общини издават удостоверения, всяко от които съдържа информация за размера на публичните задължения на длъжника, за наложените върху имуществото му мерки за обезпечаването им, ако има такива, както и за имуществото, срещу което е започнато принудително изпълнение. 2. В ал. 5 думата „удостоверението“ се заменя с думата „удостоверенията“, а думата „съобщението“ се заменя с думата „съобщенията“. Мотиви: Действащите разпоредби на чл. 136, ал. 1, т. 2 и т. 6 от ЗЗД не съответстват на ДОПК, поради което на практика се тълкуват както в широк смисъл (т.е. под държавата да се разбира вкл. и общините), така и в тесен смисъл (общината да е извън обхвата на държавата). Някои частни съдебни изпълнители (ЧСИ) считат публичните общински вземания за привилегировани по чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД, а други - не ги считат за такива. Така например един длъжник (ООД) е собственик на 2 имота в съответната община и със следните публични задължения: -публични държавни вземания за	
--	--	--

	данъци - 89 674 лв -публични общински вземания за данъци върху недвижимите имоти - 297 лв., в т.ч. 146лв. на имота, предмет на публична продаж; -публични общински вземания за такса за битови отпадъци - 1 017 лв. общо за двата имота. Друг търговец се е снабдил с изпълнителен лист срещу длъжника за други задължения в размер на 6943 лв. (вкл. разносните по издаването) и е заведено дело при частен съдебен изпълнител. В резултат на насочено изпълнение и проведена публична продаж на единия недвижим имот са постъпили 57 000 лв. (вкл. ДДС 1 629 лв.). При варианта, в който ЧСИ не признава за привилегировани публичните общински вземания разпределението е следното: -привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД -5246 лв.; -привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД— 146лв. за общината; -привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 6 от ЗЗД - 49 979 лв. към НАП за публичните държавни вземания. При варианта, в който се признават за привилегировани публичните общински вземания разпределението е следното: -привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 от	
--	---	--

	33Д- 5246 лв.; -привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 2 от 33Д— 146лв. за общината; -привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 6 от 33Д - 49 336 лв. (89 674 лв. x 0.550175 коефициент за съразмерно удовлетворяване) към НАП за публичните държавни вземания, 643 лв. (1168 лв. x 0.550175 коефициент за съразмерно удовлетворяване) към общината за публичните общински вземания. Разликата между двата варианта в размер на 643 лв., които в единия случай се разпределят за НАП, а в другия за общината, и представляват 55 % от публичните общински вземания и 0.7 % от публичните държавни вземания.		
	4. По § 12, с който се изменят и допълват разпоредби в ЗМДТ, предлагаме в т. 2, б. „б да отпаднат думите „и други правоимащи лица“, а текстът на изречение второ да добие следната редакция: „В този случай се прилага чл. 87, ал. 11 и 12 от ДОПК“. Мотиви: Аналогични на изложените в т.2. Предложеното понятие „други правоимащи лица“ до сега не съществува в текстовете на ЗМДТ, има неопределен обхват и допуска нееднозначно тълкуване. Това ще доведе до спорове и различна	Не се приема	Съгласно чл. 3, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите агенцията не събира такси за издаване и заверка на документи и удостоверения. В тази връзка следва да се има предвид, че НАП не събира такси дори когато удостоверението се издава по искане на граждани. Агенция „Митници“ също не събира такава такса на основание Тарифа за таксите, които се събират от Агенция „Митници“ по чл. 12 от Закона за митниците, приета с ПМС №85 от 2003 г. Същевременно общините ще продължат да събират такса за

	практика при прилагането на закона. С предложена в § 3 промяна на текста на чл. 87, ал. 11 от ДОПК не вменява задължение на НАП и Агенция „Митници“ да предоставят информация без заплащане на такса, както и поради фактът, че за администрираните от тези агенции приходи съществува специален инструмент - Информационната система, създадена с РМС 593/2016 г. Считаме, че не е равнопоставено, спрямо посочените администрации въвеждането на задължение само за общините да не изискват такси. При условие, че бъде осигурена на национално ниво съответната технологична и техническа възможност, служебният обмен на информация би следвало да става без разход на каквито и да е човешки и материални ресурси.		издавани от тях удостоверения за наличие или липса на задължения, когато е заявено от физически и юридически лица извън комплексното административно обслужване. Затова е необходимо уточнението в чл. 115, ал. 2, че в рамките на комплексното административно обслужване за информацията (информация, а не удостоверение), предоставяна на компетентните органи, не се заплаща такса. По отношение на понятието „правоимащи лица“ в чл. 87, ал. 11 от ДОПК следва да се има предвид, че това са лицата, които съгласно дефиницията на „комплексно административно обслужване“ в § 1, т. 5 от допълнителната разпоредба на Административно-процесуалния кодекс участват в комплексното административно обслужване, но не са административни органи - лица, осъществяващи публични функции, или от организации, предоставящи обществени услуги.
	4. Предлагаме да се създаде нов параграф със следното съдържание: „§ ... В Гражданския процесуален кодекс се правят следните изменения и допълнения в чл. 458: 1. В заглавието се добавят думите „и общините“. 2. Съществуващия текст става	Не се приема	Предложението не е свързано с изпратения за съгласуване проект. Предложението ще бъде анализирано и обсъдено при изготвянето на последващи изменения в ДОПК.

	ал. 1 и придобива следната редакция: „(1) Държавата и общините се смятат винаги за присъединени взискатели за дължимите им от длъжника публични и други вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението.”; 3. Създават се нови ал. 2 и 3 със следното съдържание: „(2) За целта по ал. 1 съдебният изпълнител изпраща съобщения до Националната агенция за приходите и до общината по постоянен адрес, респ. адрес на управление на длъжника за всяко започнато от него изпълнение и за всяко разпределение. (3) Съдебният изпълнител изпраща съобщение и до общината, на чиято територия се намира недвижим имот, срещу който е насочено изпълнението, ако е различна от общината по ал. 2.“ Мотиви: Предложенията за промени в ГПК са свързани с мотивите, изложени по т. 3 и гарантират своевременното събиране на публичните общински вземания.		
Държавна агенция „Електронно управление“	Без бележки и предложения		
Агенция по вписванията			

	I. По отношение § 14 от проекта относно предлаганите изменения в Закона за данък върху добавената стойност: Със Заповед ЗЦУ - 1638/28.12.2016г. на Националната агенция по приходите и № РД-01 -381 /19.12.2016г. на Агенция по вписванията е сформирана работна група със задача изясняване на процесите и правилата в двете институции при прием на документи от задължени лица и необходимите действия за осигуряване на възможност на същите при първоначално вписване в Агенция по вписванията да заявят, че желаят да се регистрират по ЗДДС, като информацията се изпраща служебно в НАП за започване на процеса по извършване на проверка за регистрация по ЗДДС. От страна на работната група е направено предложение в ЗДДС да се допълни чл. 101, ал. 3 от ЗДДС, като се добави текст със следното примерно съдържание: „При регистрация по чл. 100 заявлението до Националната агенция за приходите може да се подаде в и чрез Агенция по вписванията при заявяване първоначалната регистрация на търговец, като към него се прилагат документите,	Приема се частично	Лицата ще могат да заявяват правото си на регистрация по избор пред Агенция по вписванията при заявяване за вписване на първоначална регистрация по реда на глава втора от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел чрез отбелязване в определено изрично предвидено поле в подавания пред Агенцията по вписванията формуляр, като не се предвижда подаване на документи. Предложеният текст от Агенцията по вписванията на чл. 101, ал. 1 ограничава кръга от лицата, които биха могли да заявяват желание за регистрация по избор по ЗДДС само до търговец или юридическо лице с нестопанска цел.
--	--	---------------------------	--

	определени в правилника за прилагане на закона“. С посочения законопроект е възприет подхода да се създаде нова ал. 5 в чл. 100 с редакция, в която е използван глагола „предяви“. Подобна е и редакцията на предложението за изменение и допълнение на чл. 101, ал. 1 от ЗДДС. В Закона за търговския регистър е предвидено, че вписване, заличаване и обявяване се извършват въз основа на заявление по образец, както и в чл. 15 е посочено, че лицето, което извършва активното действие по сезиране на АВ да действа като регистърна институция е „Заявител“. Легалният термин, възприет от ЗТР е „заявяване“. Макар да са синоними посочените глаголи в практиката е възприето тяхното използване при претендиране на права в различни органи. Думата „предяви“ се използва като легален термин в Гражданско-процесуалният кодекс и Наказателно-процесуалният кодекс т.е. в съдебното, съответното досъдебно производство. Във връзка с посоченото по - горе и във връзка с влизане в сила на промените за преминаване на регистрацията на юридическите	
--	---	--

	лица с нестопанска цел в АВ от 01.01.2018г. предлагат редакция на чл. 100, нова ал. 5 да е със следното съдържание: „В случаите по ал. 1 и 2 документите за регистрация до Националната агенция за приходите може да се подадат и чрез Агенция по вписванията при заявяване на първоначална регистрация на търговеца или юридическото лице с нестопанска цел.“ Съответно редакцията на чл. 101, ал. 1 в края се добавя „или на основание чл.100, ал. 5 заявява регистрация по избор по ЗДДС чрез Агенция по вписванията.“		
	II. По отношение § 15 от проекта относно предлаганите изменения в Закона за счетоводството: 1. Основание за публикуване на годишния финансов отчет: Задължението за публично оповестяване на финансовата информация (публикуване) е регламентирано в чл. 14 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно някои аспекти на дружественото право (чл. 2 от Директива 2009/101 /ЕО на Европейския парламент и на	Не се приема	Предложението за промяна в текста на чл. 38, ал. 9 от Закона за счетоводството (ЗСч) се отнася за предприятия, които не са осъществявали дейност. Те ще бъдат освободени от задължението да публикуват финансовите си отчети в Търговския регистър. Финансовите отчети трябва да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние на предприятието,

	Съвета от 16 септември 2009 година за координиране на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на чл. 48, ал.2 от Договора, за защита интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни). Разпоредбата изисква държавите-членки да предприемат необходимите мерки, за да гарантират задължителното оповестяване на определен минимум информация, сред която са и годишните финансови отчети за всяка финансова година, чието публикуване е задължително и съгласно директиви 86/635/ЕИО и 91/674/ЕИО на Съвета и Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета. Съгласно разпоредбата на чл. 14, буква „е“ от Директива (ЕС) 2017/1132 (чл. 2, буква „е“ от Директива 2009/Ю1/ЕО), основните счетоводни документи на дружествата следва да бъдат оповестявани. Целта е трети лица да могат да установят тяхното съдържание и друга информация във връзка с финансовото състояние, особено данни за лицата, упълномощени да представляват дружеството, както и за да бъде гарантирана защитата на добросъвестни лица от		отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал. Счита се, че върно и честно представяне е постигнато, когато предприятието е избрало и прилагало счетоводна политика в съответствие със ЗСч и приложимите счетоводни стандарти (Национални или Международни счетоводни стандарти). Информацията, която се съдържа във финансовите отчети заедно с информацията в пояснителните приложения към тях помага на ползвателите да преценяват бъдещите парични потоци на предприятието и по-специално тяхното разположение във времето и степен на сигурност, за да може да се осигури сравнимост на финансовите отчети на предприятието, както с неговите финансови отчети от предходни отчетни периоди, така и с тези на други предприятия. Принципът за „действащо предприятие“ е основен принцип въз основа на който се признават и оценяват позициите, представени във финансовите отчети съгласно Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива), съответно е основният принцип съгласно чл. 26, ал. 1, т. 1 от ЗСч и Основно предположение от Концептуалната рамка за финансово отчитане, разработена от Съвета по
--	---	--	--

	недействителност на задълженията, поети от името на дружеството и правната сигурност в отношенията между дружеството и трети лица, както и между съдружниците. С новия Закон за счетоводството, обн. ДВ. бр. 95 от 8 Декември 2015г., в сила от 01.01.2016 г., в националното ни законодателство са въведени изискванията на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета. Вследствие транспонирането на директивата, с разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от новия Закон за счетоводството са обособени четири категории предприятия: микропредприятия; малки предприятия; средни предприятия; големи предприятия. Задълженията на предприятията (според категорията, в която попадат) за публикуване на информацията относно финансовия си резултат в рамките на действащото законодателство са	международни счетоводни стандарти. Съгласно този общ принцип финансовите отчети се изготвят като се приема, че предприятието е действащо и ще продължи да функционира в обозримо бъдеще, т.е. предприятието няма нито намерението, нито необходимостта да ликвидира или съкрати съществено обема на своите дейности и ако такова намерение или необходимост е налице, финансовите отчети се изготвят на друга база. Това изискване за действащо предприятие е залегнало и в Общите разпоредби към Националните счетоводни стандарти и в §25 и §26 на Международен счетоводен стандарт 1 Представяне на финансови отчети, като общо изискване за изготвянето на финансовите отчети. Както е посочено в Общите разпоредби на НСС и § 9 от Концептуалната рамка за финансово отчитане, в обхвата и правната сила на Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО) попадат и се прилагат за финансови отчети с общо предназначение единствено предприятия, извършващи стопанска дейност и ориентирани към печалба. Това са тези предприятия, които се занимават
--	--	---

	подробно разяснени в текста на Указание УК - 2/05.06.2017 г., издадено от Министъра на финансите на основание чл. 15, т. 2 от Закона за счетоводството. В тази връзка следва да се посочи, че никъде в разпоредбите на Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. не се допуска освобождаване на предприятията от задължението за обявяване на годишни финансови отчети на основание, че същите не са извършвали дейност през съответния отчетен период. В разпоредбите на глава Седма „Публикуване“, както и в тези на глава Девета „Разпоредби относно освобождаванията и ограниченията на освобождаванията“ от Директивата се следва принципът, заложен в § 15 от Преамбюла, а именно: <i>Публикуването на финансови отчети може да представлява тежест за микропредприятията. Същевременно е необходимо държавите-членки да гарантират спазването на настоящата директива. Във връзка с това на държавите-членки които използват освобождаванията за микропредприятия, предвидени в настоящата директива, следва да</i>	с търговска, промишлена, финансова и други подобни дейности, независимо дали са организирани в корпоративна или друга форма. Изхождайки от принципа, че финансовите отчети се изготвят от действащи предприятия, извършващи стопанска дейност (ориентирани към печалба), считаме, че предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период не отговарят на условията и изискванията за съставяне и публикуване на финансови отчети. Директива 2017/1132/ЕС относно някои аспекти на дружественото право, изисква задължителното оповестяване на определен минимум информация, сред която са и счетоводните документи за всяка финансова година. Счетоводните документи се публикуват така, както се изисква от директиви 86/635/ЕИО, 91/674/ЕИО и Директива 2013/34/ЕС – за банките, застрахователите и останалите предприятия. Съдържанието на счетоводните документи, чието публикуване е задължително е транспонирано в националното законодателство, което означава, че финансовите отчети са съставени на принципа за действателно предприятие и предприятията без дейност за отчетния период не отговарят на изискването да съставят
--	---	---

	бъде разрешено да освобождават микропредприятията от общото изискване за публикуване, при условие че съдържащата се в баланса информация е надлежно подадена в съответствие с националното законодателство в най-малко един определен компетентен орган и че тази информация е изпратена в стопанския регистър, така че при поискване да може да бъде получено копие от нея. В такива случаи не следва да се прилага предвиденото в настоящата директива задължение за публикуване на всеки счетоводен документ в съответствие с член 3, параграф 5 от Директива 2009/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за координиране на гаранциите, които държавите-членки изискват от дружествата по смисъла на член 48, втора алинея от Договора, за защита на интересите на членовете и на трети лица с цел тези гаранции да станат равностойни “. Видно от цитираните текстове, единствен критерий, според директивата, за допускане на освобождаване на предприятията от едно от следните задължения или от всички от тях е принадлежността		и публикуват финансови отчети.
--	---	--	--------------------------------

	към определена категория предприятия. Както се посочи и по - горе, за разлика от предоставянето на информацията относно финансовия резултат в Националния статистически институт (за целите на статистиката) и в Националната агенция по приходите(за целите на фиска), с публикуването на годишните финансови отчети се гарантира възможността на третите лица да могат да установят действителното финансово състояние на търговеца, както и да бъде гарантирана защитата на добросъвестни лица от недействителност на задълженията, поети от името на дружеството и правната сигурност в отношенията между дружеството и трети лица. Обстоятелството, че търговецът не е извършвал в съответния период дейност, не се отразява по никакъв начин на неговата правосубектност и той може във всеки един момент да сключи сделка. Потенциалните му съконтрахенти трябва да могат да се информират за неговото финансово състояние от съответния регистър. Като конкретен пример би могъл да се посочи случаят, когато дружество попада в хипотезата на § 1, т. 30 от Закона за счетоводството, но същевременно притежава активи	
--	---	--

	на значителна стойност, респективно обратния случай - когато същото притежава единствено пасиви, като и в двата случая финансовото му състояние е от значение за сключване на сделката. В допълнение следва да се посочи, че при въвеждането на критерии за освобождаване на предприятията „без дейност“ от задължението за публикуване на ГФО в Търговския регистър, няма да бъде възможно изпълнението от страна на Агенция по вписванията на разпоредбата на чл. 38, ал. 11 от Закона за счетоводството, тъй като обстоятелството, че съответния търговец не е развивал дейност не може да бъде установено посредством информационната система на регистъра, чрез която се извършват съответните предоставяни на НАП справки.		
2. Във връзка със заявеното намерение за намаляване на административната тежест чрез премахване на задължението за заплащане на държавна такса за обявяване на ГФО в Търговския регистър следва да се посочи следното: Съвместно от представители на Националния статистически	Не се приема	Не се съдържа предложение. Проектът „Реализиране на ЦАИС „Единна входна точка“ за подаване на годишни финансови отчети и статистика в машинночитим формат и интеграция с НАП, НСИ, АВ (ТР)“ е в процес на обсъждане и разработване. С този проект се предлага мярка за намаляване на	

	институт и Агенция по вписванията са изготвени Предложения за изменение на нормативната уредба във връзка с изпълнение на проект BG05SFOP001-1.002-0012-C01/13.03.2017г. „Реализиране на ЦАИС „Единна входна точка“ за подаване на годишни финансови отчети и статистика в машинночитим формат и интеграция с НАП, НСИ, АВ (ТР)“, финансиран чрез Оперативна програма „Добро управление“ от ЕСФ. Общата цел на проекта е изграждане на единна входна точка за обмен на машинночитими данни от годишните финансови отчети между НСИ и Агенция по вписванията, чрез надграждане на Информационната система „Бизнес Статистика“, съдържаща електронна база данни с ГФО за търговци и юридически лица е нестопанска цел. Дейностите по проекта ще доведат до значително намаляване натоварването на предприятията чрез подаване на цялата информация, необходима на Националната агенция за приходите, НСИ и Агенцията по вписванията, на едно единствено място в ИСБС на НСИ. Подаването на годишния финансов отчет (ГФО) е сред най-често използваните административни услуги в		административната тежест, различна от предложената със законопроекта.
--	---	--	---

	държавата и чрез присъединяването на АВ към „Единна входна точка“ (ЕВТ) фирмите ще имат възможност да изпълнят задълженията си към АВ по публикуване на ГФО. За облекчаване на административната тежест по отношение най-малко на микропредприятията, които представляват около 85 - 90 % от търговците - задължени лица по чл. 38 от ЗСч, е необходимо да отпадне изискването за приемането от общо събрание на представените за обявяване годишни финансови отчети, като по този начин ще се подава само ГФО в НСИ, с което действие ще бъде изпълнено задължението от страна на търговците, в бъдеще и за юридическите лица с нестопанска цел, за обявяване на финансовия си отчет. НСИ отново ще подава служебно и в структуриран вид ГФО, без да е необходимо да се подават придружаващи документи. Относно реализирането на този подход е необходимо да се приемат изменения в следните нормативни актове: Тз, ЗСч, ЗТР, ЗСтатистиката.			
Комисия за финансов надзор	Предлаганите промени с §5 и §6 от законопроекта допускат разкриване на застрахователна тайна, без да е необходимо разрешение на съда за	Не се приема	Предложените изменения в проекта имат за цел да бъде отстранена допуснатата грешка със ЗИД на ДОПК, ДВ, бр. 63 от 2017 г. от 4 август 2017	

	това. Тази промяна не е мотивирана и поставя в неравнопоставено положение застрахователите спрямо останалите субекти от финансовия сектор – кредитни институции и инвестиционни посредници, Централен депозитар. С оглед на това, предлагат да се запази досегашния режим по чл. 143, ал. 4 и чл. 143е, ал. 6 от ДОПК за разкриване на застрахователна тайна – след решение на съда.		г. Съгласно чл. 150, ал. 1, т. 7 от Кодекса за застраховане, който би следвало да бъде водещ по отношение на разкриването на застрахователна тайна, същото се извършва от застрахователя, а не по съдебен ред. Ако не бъде отстранено несъответствието, ще се създаде объркване по отношение на реда за разкриване на застрахователната тайна. Що се отнася до добавянето на чл. 143е, ал. 6 от ДОПК в чл. 150, ал. 1, т. 8 от Кодекса за застраховане, следва да се има предвид, че обменът на информация при поискване, за нуждите на който би могла да възникне необходимост от разкриване на застрахователна тайна, по същество и цел не се различава от автоматичния обмен на информация. В този смисъл различен ред за разкриване не може да бъде обоснован с никакви специфики. При анализ на хипотезите на разкриване на застрахователната тайна съгласно чл. 150 от КЗ е видно, че във всички случаи на разкриване на министъра на финансите и изпълнителния директор на НАП информацията се предоставя без разрешение от съда. Освен това и в самия Кодекс за застраховане липсва процедура, основание и хипотези, при които
--	---	--	--

			застрахователна тайна да се разкрива с разрешение на съда. В този смисъл различният режим в сравнение с кредитните институции и инвестиционните посредници се създава с Кодекса за застраховане, Закона за кредитните институции, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, а не с ДОПК. ДОПК следва КЗ, ЗППЦ, ЗПФИ, ЗКИ и не може да предвижда различен режим. Приемаме бележката за допълване на мотивите и доклада към законопроекта, където необходимостта от промяна е изяснена.
Център за превенция и противодействие на корупцията и организираната престъпност на Министерския съвет	Без бележки и предложения		
РГ26 "Финансови услуги" към СЕВ	Без бележки и предложения		

Справка за резултатите от обществените консултации по проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс

Подател	Предложение	Приема/не приема предложението	Мотиви
Момчил Матев	Трябва да се коригира и списъкът на изискваните документи за сключване на трудов договор - Кодекс на труда и Наредбата за това в частта за свидетелството за съдимост. Свидетелството за съдимост като документ отразява влезли в сила присъди по престъпления от общ характер, не отразява административни присъди и забрани за заемане на дадена длъжност. В резултат - 99% от хората трябва да доказват, че са \"неосъждани\", при положение, че даже има и презумпция за невинност в правото уж... Това е архаичен документ и изискването му трябва да става за специализирани длъжности, напр. касиер в банка или шофьор на инкасо-автомобил. Няма пречка осъден престъпник да бъде дърводелец например. Освен ако не е в затвора.	Не се приема	Предложението е извън обхвата на законопроекта. От законопроекта отпадат параграфите, предвиждащи изменение по отношение на свидетелствата за съдимост в нормативни актове, които са в сферата на компетентност на Министерството на финансите. Същите ще бъдат предложени за включване в преходните и заключителните разпоредби на проекта на Закон за допълнение на Закона за административния регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, който има за цел въвеждането на принципа на служебно установяване от административните органи на обстоятелствата относно съдебния статус на лицата като мярка за намаляване на административната тежест. Независимо от това, следва да се

			отбележи, че изискването за предоставяне на свидетелство за съдимост при сключване на трудов договор е предвидено в наредба на министъра на труда и социалната политика, която като подзаконов нормативен акт не се изменя със закон, а от компетентния министър.
Mangurov	Счетоводител съм и от години подавам нулеви справки-декларации по ЗДДС на фирми с прекратена дейност, които не желаят да се регистрират по ЗДДС. Една лека промяна - например след 5 нулеви декларации, автоматично да следва замразяване на регистрацията по ЗДДС и отпадане на задължението да се подават справки-декларации, до момента на подаване на искане за активация на регистрацията или подаване на искане за дерегистрация. Нещо такова има в Германия.	Не се приема	Предложението не съответства на заложените в ЗДДС мерки за борба с данъчни измами. Освен това, доколкото става въпрос за фирми с прекратена дейност, следва да се посочи, че съгласно на чл. 107, т. 4, възниква основание за задължителна дерегистрация при прекратяване на лицето в изброените в разпоредбата случаи.
	В проектозакона не видях нищо за облекчаване на действащите фирми по отношение на подаването на годишния отчет в НСИ и в Търговския регистър. Би могло да се предвиди удължен срок за подаване в НСИ и на отчет за дейността, като информацията, подавана в НСИ, частично да може да бъде виждана и през	Не се приема	Във връзка с изпълнение на мярка № 26 за освобождаване на от микропредприятията задължението за публикуване на годишните финансови отчети, при спазване изискването на чл.36, пар.1, буква „г“ от Директива 2013/34/ЕС на ЕП и на Съвета от 26.06.2013 г.

	досието на фирмата в Търговския регистър. Сега публикуваме отчетите и в Търговския регистър, а там излизат чак след повече от една година, т.е. осигуряването на актуална информация за фирмите хич го няма.		(Решение № 411 на МС от 19.05.2016 г. за приемане на План за действие с мерки, адресиращи основните проблемни области, възпрепятстващи нарастването на инвестициите) понастоящем се работи по реализирането на проект „Единната входна точка“, по който водещи институции са Министерството на правосъдието, НСИ и НАП. Мяроката е действаща към момента и с промените, които се предвиждат, се цели постигане на административно облекчение за всички предприятия, които прилагат националните счетоводни стандарти, не подлежат на задължителен независим финансов одит и не са задължени да оповестяват в приложение към ГФО определена счетоводна информация, да могат да подават отчетите си на едно място. По този начин ще се изпълни основната цел за еднократно събиране на данни и многократното им използване.
Асен Михалков	В § 12 В Закона за местните данъци и такси: Целият текст на сегашния чл.2 на ЗМДТ става чл.2 ал.1. Създава се ал.2 със следния текст: „Данъчно задължените лица могат да	Не се приема	Предложениято не е свързано с публикувания на страницата на МФ и ПОК законопроект. Предложениято е свързано със създаването на изцяло нов механизъм в това число изграждане на електронна система,

	заплатят всички свои задължения за местни данъци и такси, възникнали по този Закон към една община с едно безкасово плащане.“ Мотиви: Позволявам си да направя следното предложение към Вас за включване на горепосочения текст към ЗИД на ДОПК с цел намаляване на административната тежест за българските граждани, както и за намаляване на заплащаните такси от тях. Предложението ми е свързано със Закона за местните данъци и такси. То има за цел намаляване на таксите, които се дължат на банки при банкови преводи или на системи за разплащания при заплащане на местни данъци и такси към общините в България и намаляване на административната тежест при данъчно издължаване. Много често едно данъчно задължено лице има 2-3 имота в една община, която е отдалечена от неговото местоживее и единствения начин за плащане на задълженията е да ги преведе в срок по банков път, с пощенски запис или да ги плати в каса на система за разплащания. Тези задължения са от порядъка на 1-2-3 лв., а ако имотите са 3 (много често наследствени идеални части от стари къщи или парцели) лицето трябва да		която да осигури съществуването на подобен механизъм. Преди да се обсъжда подобна промяна следва да се направи подробен анализ относно правната, техническа, финансова и друга възможност за обезпечаване на направеното предложение.
--	--	--	--

	попълни 6 платежни нареждания, съответно за ДНИ и ТБО за всеки имот и да плати 6 такси за 6 преводни нареждания. В последващата подзаконова нормативна база може да се създаде нов "вид плащане" при бюджетен кредитен превод, с който ще може да се превежда с един превод цялата сума на задълженията на даденото лице към съответната община, а служителите от отделите Общински приходи ще трябва да погасят всички задължения, след получаване на превода по сметката на общината. В случай, че сумата по даден постъпил превод не е достатъчна за пълно издължаване ще може да се покриват задълженията по реда на тяхното възникване, а при едновременно възникване може да се погасяват в поредността от кодовете "вид плащане" - 442100, 442200, 442300 и т.н.		
Явор Метин	Счита, че с цел улеснение на всички лица може да се направят определени стъпки от НАП. Добре е НАП да направи свои регистри за представени при предни декларации нотариално заверени пълномощни и копия от протоколи на ТЕЛК и да не се налага хората да ги представят при всяко следващо посещение или подаване на декларация,	Не се приема	Предложението не е свързано с публикувания на страницата на МФ и ПОК законопроект.

	както и НАП да прави справка в НОИ за тези ТЕЛК-ове. Сега вече може да се предвиди възможността лице, чийто извънтрудови доходи излизат в справката, която се вижда с ПИК, да не прилага служебна бележка, защото някои счетоводители ги бавят много. Би могло да се приемат декларации от физическите лица, в който и да е офис на НАП/например сектор Деловодство/ и след това да се предават с вътрешна поща до съответния офис по постоянен адрес. А по ЗМДТ във всяка община искат и скица с подаването на декларация по чл.14 - защо не се предвиди за хората, които нямат скици да заплатят таксата на място и след това служителите да си я набавят сами от техническата служба на общината или кадастъра.	Не се приема	Предложението не е свързано с публикувания на страницата на МФ и ПОК законопроект.
Институт на дипломираните експерт-счетоводители в България (ИДЕС)	1. Публикуване на финансови отчети и деклариране на обстоятелства Предложения: а) Предлага да се промени направеното в законопроекта изменение на чл. 38, ал. 9 от Закона за счетоводството (ЗСч) в частта „и предприятия, които не са осъществявали дейност през отчетния период“. Анализът	Не се приема	Предложението не е свързано с публикувания на страницата на МФ и ПОК законопроект.
		Не се приема	а) Предложението за промяна в текста на чл. 38, ал. 9 от Закона за счетоводството (ЗСч) се отнася за предприятия, които не са осъществявали дейност. Те ще могат да не публикуват финансовите си

	на действащото европейско законодателство дава основание да се направи професионално обосноваият извод, че промяната не може да засегне освобождаване на всички предприятия, които не са осъществявали дейност през периода, а може да намери приложение само по отношение на микропредприятия, които: ✓ не са осъществявали дейност през отчетния период, и ✓ имат право да публикуват съкратен счетоводен баланс по раздели. Това са микропредприятията, които: ✓ не подлежат на задължителен независим финансов одит (чл. 38, ал. 4 от ЗСч във връзка с § 3 от ДР на ЗСч); ✓ не са инвестиционни или финансови холдингови дружества (чл. 29, ал. 5 във връзка с ал. 4 от ЗСч); ✓ прилагат Националните счетоводни стандарти като приложима счетоводна база и не са направили избор да съставят пълен комплект финансови отчети (чл. 29, ал. 1, 2 и 8 от ЗСч) - по отношение на предприятията, прилагщи МСФО, приети от ЕС като счетоводна база, разглежданите облекчения са		отчети в Търговския регистър. Целта на финансовите отчети е да представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал. Счита се, че вярно и честно представяне е постигнато, когато предприятието е избрало и прилагало счетоводна политика в съответствие със ЗСч и приложимите счетоводни стандарти (Национални или Международни счетоводни стандарти). Информацията, която се съдържа във финансовите отчети заедно с информацията в пояснителните приложения към тях помага на ползвателите да преценяват бъдещите парични потоци на предприятието и по-специално тяхното разположение във времето и степен на сигурност, за да може да се осигури сравнимост на финансовите отчети на предприятието, както с неговите финансови отчети от предходни отчетни периоди, така и с тези на други предприятия. Принципът за „действащо предприятие“ е основен принцип въз основа на който се признават и
--	---	--	---

	недопустими – Съображение (7) от Преамбюла на Директива 2013/34/ЕС във връзка с Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 година за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета и §§ 16 и 10 от Международен счетоводен стандарт 1 <i>Представяне на финансови отчети</i>, или <i>накратко</i>, микропредприятията, за които Законът за счетоводството допуска разглежданото облекчение по отношение публикуване единствено на съкратен счетоводен баланс;		оценяват позициите, представени във финансовите отчети както съгласно Директива 2013/34/ЕС (Счетоводната директива), съответно е основният принцип съгласно чл. 26, ал. 1, т. 1 от ЗСч и Основно предположение от Концептуалната рамка за финансово отчитане, разработена от Съвета по международни счетоводни стандарти. Съгласно този общ принцип финансовите отчети се изготвят като се приема, че предприятието е действащо и ще продължи да функционира в обозримо бъдеще, т.е. предприятието няма нито намерението, нито необходимостта да ликвидира или съкрати съществено обема на своите дейности и ако такова намерение или необходимост е налице, финансовите отчети се изготвят на друга база. Това изискване за действащо предприятие е залегнало и в Общите разпоредби към Националните счетоводни стандарти и в §25 и §26 на Международен счетоводен стандарт 1 <i>Представяне на финансови отчети</i>, като общо изискване за изготвянето на финансовите отчети. Както е посочено в Общите
--	--	--	---

		разпоредби на НСС и § 9 от Концептуалната рамка за финансово отчитане, в обхвата и правната сила на Международните стандарти за финансово отчитане (МСФО) попадат и се прилагат за финансови отчети с общо предназначение единствено предприятие, извършващи стопанска дейност и ориентирани към печалба. Това са тези предприятия, които се занимават с търговска, промишлена, финансова и други подобни дейности, независимо дали са организирани в корпоративна или друга форма. Изхождайки от принципа, че финансовите отчети се изготвят от действащи предприятия, извършващи стопанска дейност (ориентирани към печалба), считаме че предприятията, които не са осъществявали дейност през отчетния период не отговарят на условията и изискванията за съставяне и публикуване на финансови отчети.
б) Във връзка с буква а), за да е нормативно обосновано облекчението, е необходимо въвеждане на изискване за микропредприятията, които съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 9 от ЗСч ще са освободени да публикуват финансовите	Не се приема	б) Не е възможно заедно с декларацията (по образец) за неосъществяване на дейност през отчетния период, която предприятията подават в НСИ, да се подава и баланс по раздели, защото:

	си отчети в Търговски Регистър (ТР), да представят или обявят баланс/информация от баланс по раздели чрез друг компетентен орган (например НСИ). Информацията е разумно да се подава заедно с декларацията (по образец) за неосъществяване на дейност през отчетния период, която тези предприятия представят (подават) и на настоящия етап пред НСИ. Разумен подход и решение би било в декларацията да се вписват стойностите по позициите на разделите на баланса, когато са нулеви, а когато тези стойности са различни от нула, микропредприятията да подават счетоводния си баланс, както е съставен съгласно изискванията на Закона за счетоводството; в) Във връзка с букви а) и б), е необходимо ангажиране на разпоредби в други закони за целите на предоставяне на балансова информация от микропредприятията, които ще са освободени да публикуват финансовите си отчети в ТР. Разпоредбите следва да предвиждат: i) както задължение за подаване на баланс/балансова информация пред друг компетентен орган, така и задължение и механизъм този компетентен орган да предоставя получената информация на Агенцията по	Не се приема	1. С предложената промяна в чл. 92, ал. 4 на Закона за корпоративното подоходно облагане, отпада задължението за подаване на Годишна данъчна декларация по образец (1010а) и годишен отчет за дейността за данъчнозадължените лица, които не са осъществявали дейност по смисъла на ЗСч. 2. НСИ не събира информация, която не е необходима за целите на статистиката, както и това, че информацията, която НСИ събира не е публична (обществено достъпна). в) Към настоящия момент няма възможност за подаване на ГФО пред друг компетентен орган и тези отчети да бъдат предадени по служебен път в Агенцията по вписвания. В процес на реализиране е проект „Реализиране на ЦАИС „Единна входна точка“ за подаване на годишни финансови отчети и статистика в машинночитим формат и интеграция с НАП, НСИ, АВ (ТР)“, чиято цел е да изгради единна входна точка за обмен на данни от
--	---	---------------------	--

	вписвания и ii) респективно, Агенцията по вписвания да обявява служебно декларацията за неосъществяване на дейност през отчетния период и счетоводния баланс (ако е приложимо). г) Предлагат в Закона за корпоративното подоходно облагане обстоятелството за освобождаване от подаване на ГДД и ГОД да бъде по отношение на микропредприятията без дейност (по смисъла на ЗСч), посочени в буква а), които са подали пред НСИ посочените в буква б) документи - декларацията за неосъществяване на дейност за отчетния период по смисъла на ЗСч и счетоводния баланс (ако е приложимо). <i>Пояснения:</i> Директива 2013/34/ЕС относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия (Директивата) въвежда хармонизирани изисквания за задължително публикуване на финансовите отчети на предприятията, допускайки държавите членки да могат да	Не се приема	годишните финансови отчети между НСИ и Агенция по вписванията, чрез подаване на цялата информация, необходима на НАП, НСИ и Агенцията по вписванията, на едно единствено място, като по този начин определена категория предприятия ще изпълнят задълженията си към по публикуване на ГФО, подавайки годишен отчет за дейността в НСИ. г) Директива 2013/34/ЕС допуска освобождаване от публикуване на действащи микропредприятия. Към настоящия момент не съществува механизъм за предаване на данни от НСИ към АВ и публикуването им в Търговския регистър.
--	---	---------------------	---

		освобождават от това изискване само микропредприятията и при условие, че съдържанието се в баланса информация е надлежно подадена в съответствие с националното законодателство в най-малко един компетентен орган, за да бъде същата изпратена в търговския регистър, респективно обявена в търговския регистър. Предвидените промени в ЗСч, фактически ще допуснат не само малките, но и средните и големите предприятия да не публикуват годишен финансов отчет, ако през отчетната година не са осъществявали дейност по смисъла на ЗСч. Това би било непропорционално и в противовес с Директивата, тъй като законодателят на Съюза по същество е търсил двоен баланс - от една страна, между предприятията и адресатите на финансово отчитане (потребителите на финансови отчети и оповестена информация за финансово състояние) и от друга страна, между големите и малките предприятия, тъй като последните носят по-голяма административна тежест. Едновременно не публикуване на финансови отчети и освобождаване от подаване на годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността на предприятия, неосъществяващи дейност по смисъла на ЗСч, би извадило от обхвата на контролните дейности на
--	--	---

	администрацията не само добросъвестните, но и недобросъвестните лица, пораждат множество от стопански субекти, за които, за целите на контрола, ще възникне необходимост от събиране на информация от източници извън контролираните от НАП и публичните регистри. Обстоятелството за неосъществяване на дейност през отчетния период следва да е публично известна информация, достъпна за всички заинтересовани страни и потребители, със следващата се законова отговорност при неправилно деклариране, за да може ясно да се разграничат лицата, които не осъществяват дейност през периода от тези, които незаконосъобразно не обявяват финансова информация. Предлагат да бъде използвана декларация, която и на този етап се подава от предприятията пред НСИ (т.е. това не е допълнителна административна тежест за тях), като единствено бъде допълнено съдържанието ѝ по отношение оповестяване на стойностите по позициите на раздели на баланса, когато са нулеви. Едновременно с това обявяването в ТР ще става служебно (след изпращане от НСИ), което ще освободи тези предприятия от такса. Посоченото, наред с освобождаването от подаване на	
--	--	--

	ГДЦ пред НАП, ще доведе до сериозно намаляване на административната (вкл. финансова) тежест при едновременно спазване на европейското законодателство и отчитайки обществен интерес, както по отношение на контролните органи (в лицето на НАП), така и на потребителите на финансова информация.		
1. Редакционни поправки <i>Предложение:</i> В направените със законопроекта изменения на чл. 75, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и чл. 77, ал. 2 от ЗДДС думата „документът“ по чл. 71 от ЗДДС да се замени с думата „документите“ по чл. 71 от ЗДДС. <i>Съображение:</i> Доколкото предложените промени в разпоредбите на чл. 75, ал. 2 от ЗДДС и чл. 77, ал. 2 от ЗДДС засягат налични активи и получени услуги (в множество число), логически е правилно документите, с които се удостоверяват изпълнени условия за упражняване на правото на данъчен кредит по чл. 71 от ЗДДС за тези активи и/или услуги, да са повече от един. В допълнение, ще се избегне и възможността за неволна асоциация със съществуващото до	1. Редакционни поправки <i>Предложение:</i> В направените със законопроекта изменения на чл. 75, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) и чл. 77, ал. 2 от ЗДДС думата „документът“ по чл. 71 от ЗДДС да се замени с думата „документите“ по чл. 71 от ЗДДС. <i>Съображение:</i> Доколкото предложените промени в разпоредбите на чл. 75, ал. 2 от ЗДДС и чл. 77, ал. 2 от ЗДДС засягат налични активи и получени услуги (в множество число), логически е правилно документите, с които се удостоверяват изпълнени условия за упражняване на правото на данъчен кредит по чл. 71 от ЗДДС за тези активи и/или услуги, да са повече от един. В допълнение, ще се избегне и възможността за неволна асоциация със съществуващото до	Приема се частично	Предложението е възприето в чл. 75, ал. 2 от ЗДДС. По отношение на втората част от предложението относно чл. 77, ал. 2 следва да се има предвид, че документът, с който е начислен данък при дерегистрацията, е протокол опис по чл. 77, ал. 4 от ППЗДДС.

	настоящия момент изискване за изготвяне на опис.		
Божидар	Приветства идеята да бъдат освободени от задължение да подават ГДД и ГФО предприятия не осъществявали дейност през календарната година, което е едно излишно административно натоварване без практическа полезност. В същото време препратката към дефиницията на Закона за счетоводството § 1, т.30 създава предпоставка този текст да остане „мъртъв“. В повечето случаи предприятия притежават банкови сметки още при създаването си, като за тази минимална наличност банките начисляват символични лихви в порядъка на стотинки. Тъй като закона препраща към приложимите счетоводни стандарти, според които следва да се признае приход в размер символичната лихва предприятието вече не отговаря на законовите критерии и следва да състави както декларация по реда на ЗКПО, така и ГФО. Особен проблем е, че този отчет не може да съдържа нулеви редове, но тъй като сумите са под 500 лв., следва на практика да се подава нулев ГФО. Във връзка с гореизложените проблеми предлага да бъде променена дефиницията заложена в §1, т.30. Б или да бъде	Не се приема	По отношение на счетоводните приходи от лихви по наличности в банкови сметки на предприятия, не осъществяващи дейност: 1. Няма законово изискване да се поддържа наличности по банкови сметки или да се поддържа банкова сметка на предприятие, което не извършва дейност. Ако предприятието не иска да подава ГФО в Агенцията по вписванията, може да не поддържа по банковите си сметки парични наличности. 2. По наше мнение не е допустимо в нормативен акт да се въведе граница какъв размер приход е приход на предприятието и участва във формирането на финансовия резултат и какъв не. В счетоводен стандарт „Приходи“ ясно и точно са разписани правилата за отчитане на приходите. Абсолютно недопустимо е стандартът да регламентира, че ако реализираният от предприятието приход е, например, под 5 лв., то това в действителност не е приход.

	въведена граница, при превишаването на която се съставят всички изискуеми декларации и отчети.		
--	--	--	--

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 567

от 29 септември 2017 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на финансите да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Томислав Дончев

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ЗА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
"ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ":

/Соня Дрижикова/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....02.01- 104.....

..29..септември2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	403-01-23
Дата	02 / 10 2017 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЛАВЧЕВ,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....567..... на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за отразяване на становищата, получени в процедурата по предварително съгласуване по чл. 32 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.
5. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

ЗА МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Томислав Дончев)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 750-01-158 / 03.10. 2017 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, № 702-01-23, внесен от Министерски съвет на 02.10.2017 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по бюджет и финанси

Комисии:

- Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата
- Комисия по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

